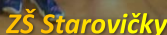

PROSINEC 2021
ČÍSLO 91

Veselé Vánoce a šťastný
nový rok 2022 všem
čtenářům Starovičského
zpravodaje přeje vedení a
zaměstnanci obce Starovičky.

Úvodník

Vážení spoluobčané,
po příjemných podzimních měsících se na přelomu listopadu a prosince i v naší oblasti začíná projevovat nastupující zimní období, kdy jsme si mohli alespoň během jednoho víkendu připomenout, jak vypadá zasněžená zimní krajina. Teploty se sice nepříliš ochotně posunují pod bod mrazu, ale

snad se všichni příjemných zimních zasněžených dní ještě dočkáme. Toto období, kdy se okolní příroda pomalu ukládá k zimnímu spánku, nazýváme ve vztahu k rostlinám a dřevinám odborným názvem „období vegetačního klidu“, v němž se většinou provádí větší řezy stromů, případně také jejich kácení, které se však většinou nesetkává s pochopením místních obyvatel. Tomu se bohužel v nejbližším období nevyhneme ani u nás, a to poměrně ve velkém rozsahu. Jedná se o plochu, kterou obec obdržela od p. Malinkové – zahradu u rybníčku Luža, která je zarostlá náletovými dřevinami. Jak jsem již zmínil v minulém čísle zpravodaje, pozemek je určen pro zastavění stavbou komunitního domu seniorů a osazení zelení, která bude sloužit jako veřejný park. Celou oblast však bude zapotřebí urovnat nad niveletu místních komunikací, což představuje v některých místech navezení až 150 cm zeminy. Stromy, jejichž kmeny by takto měly být přihrnuty navážkou, bohužel během krátkého období uhynou, takže je nelze zachovat a musí být odstraněny. Celou oblast z hlediska kácení dřevin proto posuzovali dendrologové, kteří doporučili zachovat pouze 4- 5 stromů na okraji lokality, vše ostatní navrhli k likvidaci a náhradě novou výsadbou. Vzhledem k velkému objemu prací i z hlediska bezpečnosti bylo rozhodnuto, že porost odstraní specializovaná firma Lestop s.r.o. Břec-lav, která provede vykácení porostu, jeho štěpkování i odvoz – práce by měly být zahájeny během prosince. Následně bude provedena skrývka ornice u zavážené plochy, její dorovnání směsí zeminy a recyklované stavební sutí, která zabrání nadměrnému zhutnění půdy. Pokud se podaří termínově spojit navážku zeminy s realizací protipovodňových úprav i odbahněním rybníka, kde zemina a kal je naopak určena k odvozu, bude to příjemný bonus v rámci obou staveb. V období 2023- 2024 by pak měly být vysazeny nové vzrostlé stromy- pokud to bude možné, tak s finanční podporou některého z dotačních titulů. V prostorách stavby místní komunikace a domu seniorů bude provedeno podloží staveb skladbou různých vrstev kameniva, příp. betonového recyklátu dle projektu zpracovaného odborným projektantem.

V souvislosti s výše uvedeným prosím všechny občany o shovívavost a trpělivost- v průběhu prací se zde bude pohybovat větší množství techniky obtěžující hlukem, prašností i zvýšeným provozem po místních komunikacích. Bude tedy zapotřebí dbát zvýšené opatrnosti v bezprostřední blízkosti lokality, především ve vztahu k pohybu dětí. Věřím však, že po dokončení všech zamýšlených úprav budou všichni občané pohlížet na toto území jako na příjemnou a atraktivní část obce.

Vladimír Drbola
starosta obce

Víte že v roce 2021

- bylo podáno samostatně nebo ve spolupráci s místními organizacemi celkem 10 žádostí o dotace, z nichž 6 bylo úspěšných, a 2 se dosud projednávají?
- **byly získány pro naši obec dotační finanční prostředky ve výši 1 404 500 Kč?**
- byl osazen nový obrazový panel u kostela?
- **byla provedena úprava terénu a výsadba 28 ks stromů v lokalitě Rozinka?**
- byla provedena výsadba stromů v extravilánu v počtu v počtu 342 ks alejových stromů, 9831 ks sazenicových stromů a 7112 keřů spolu s výsevem trávníku na celkové ploše 20,6 ha?
- **byla provedena úprava terénu a výsev trávníku v lokalitě workoutového hřiště spolu s realizací ohraničení dopadových ploch?**
- byla osazena nová kovová lávka k rybářskému srubu u rybníčku Luža?
- **byl osazen nový mobiliář v počtu 6 ks lavic a odpadkový koš u rybníčku Luža?**
- byly osazeny 4 vyvýšené záhony na školní zahradě z recyklovaného plastu?
- **byla provedena úprava parkoviště na kostkové komunikaci na okraji obce ve směru na Hustopeče a zajištění jeho zpoplatnění provoz v období červen- srpen?**
- byla osazena nová klimatizace dmychadlárný ČOV?
- **byla provedena výměna halogenových svítidel osvětlení kostela za LED svítidla?**
- bylo provedeno zpevnění cesty stavebním recyklátem k rozhledně u Obrázku v délce 340 m?
- **byly osazeny koše na tříděný odpad ve sportovním areálu a u rybníčku Luža?**
- byla provedena nadstavba oplocení víceúčelového hřiště u kabin?
- **byly osazeny nové lavičky ve sportovním areálu v počtu 34 ks?**
- byla provedeno zpevnění a rozšíření polní cesty k dálničnímu podjezdu u ZD asfaltovým recyklátem v délce 285 m?
- **byly vyhotoveny projektové dokumentace na přístavbu kulturního domu, nadstavby budovy základní školy, chodníku v lokalitě Zahrady I. a úpravy komunikace a realizace parkoviště u parku?**
- byly rozděleny dotace pro činnost a podporu místních zájmových organizací a jednotlivců ve výši 304 000,- Kč?
- **bylo přiděleno místním stavebníkům 5 stavebních míst v lokalitě Táčky IV?**
- bylo realizováno větrání tříd ZŠ a MŠ Starovičky lokálními rekupe-račními jednotkami?
- **byla provedena 2 podélná parkovací stání zpevněná štěrkokrtí v lokalitě U hřiště v celkové délce 110 m?**
- bylo zakoupeno pro zásahovou jednotku SDH 5 ks kompletních zásahových obleků a další výstroj a výzbroj v hodnotě 211 tis. Kč?
- **byl vydán stolní kalendář obce s obsahem 54 ks fotografií s tematikou krojových hodů?**
- se narodilo v obci 8 dětí?
- **se počet obyvatel obce snížil oproti předcházejícímu roku o 2 občany na celkový počet 870?**

Dotace 2021

Seznam žádostí o dotace z grantů JmK

1. Dotační program „Podpora rozvoje venkova JmK“.

„Starovičky – žaluzie do oken ZŠ a MŠ Starovičky“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 300 tis. Kč, požadovaná dotace 150 tis. Kč.

Přiděleno 150 tis. Kč.

2. Dotační program JSDH.

„Starovičky – doplnění výstroje a výzbroje JSDH“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 202 tis. Kč, požadovaná dotace 100 tis. Kč.

Zamítnuto.

3. Dotační program Podpora sportu v JmK.

„Starovičky – rekonstrukce laviček sportovního areálu“

Žadatel: TJ Starovičky z.s., investiční projekt 250 tis. Kč, požadovaná dotace 122 tis. Kč.

Přiděleno 107 tis. Kč.

Seznam žádostí o dotace z fondu IROP

4. Dotační program Integrovaný regionální operační program v rámci MAS Hustopečsko

„Starovičky, Zahrady - 1. Etapa, Komunikace a IS pro výstavbu RD, SO 101 Komunikace a zpevněné plochy, propustek“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 1 799 tis. Kč, požadovaná dotace 1 680 tis. Kč.

Dosud projednáváno.

Seznam žádostí o dotace z grantů Ministerstva pro místní rozvoj

5. Dotační program Podpora obnovy a rozvoje venkova.

„Přístavba kulturního domu v obci Starovičky“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 9 115 tis. Kč, požadovaná dotace 7 300 tis. Kč, žádost byla podána v XII.2020

Zamítnuto.

6. Dotační program Podpora obnovy a rozvoje venkova.

„Přístavba kulturního domu v obci Starovičky“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 14 357 tis. Kč, požadovaná dotace 10 000 tis. Kč.

Dosud projednáváno.

Seznam žádostí o dotace z grantů Ministerstva vnitra ČR

7. Dotační program Odborná příprava, zásah, vybavení a opravy JSDH obcí.

„Starovičky – odborná příprava JSDH“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 7 600 Kč, požadovaná dotace 7 600 Kč.

Přiděleno 7 600 Kč.

Seznam žádostí o dotace z grantů Státního fondu dopravní infrastruktury

8. Dotační program Zvýšení bezpečnosti a plynulosti dopravy.

„Starovičky – přechod pro chodce, SSZ“

Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 1 057 Kč, požadovaná dotace 898 tis. Kč.

Přiděleno 863 tis. Kč.

Seznam žádostí o dotace z grantů Státního fondu životního prostředí

9. Dotační program Národní program Životní prostředí.

„Výsadba stromů v obci Starovičky“

Žadatel: Obec Starovičky, neinvestiční projekt 113 tis. Kč, požadovaná dotace 94 tis. Kč, žádost byla podána v XII. 2020

Přiděleno 94 tis. Kč.

10. Dotační program Národní program Životní prostředí.

„Výsadba dřevin v lokalitě Pod Novými horami v k.ú. Starovičky“

Žadatel: Základní škola a Mateřská škola Starovičky, neinvestiční projekt 260 tis. Kč, požadovaná dotace 190 tis. Kč.

Přiděleno 190 tis. Kč.

Poplatky za odpad a stočné

Výše stočného pro rok 2022 vychází z finanční analýzy dotačního programu OPŽP a je stanovena ve výši 69,11 Kč vč. DPH/ m³. Oproti loňskému roku se tedy jedná o navýšení 4,73 Kč/m³. Z důvodu změny legislativy, se kterou je zároveň spojen nárůst nákladů na uložení komunálního odpadu, vyšší nároky na třídění odpadu a likvidaci bioodpadu musel být současně navýšen i poplatek za odpad o 100,- Kč na celkovou výši 250,- Kč na občana a rok. Občané tedy zaplatí na poplatcích za odpad a za stočné o 282,44 Kč na osobu více, než v roce 2021. Od roku 2023 bude výše poplatku za stočné již nastavena podle skutečných nákladů na provoz ČOV, což již bylo potvrzeno pracovníky Státního fondu životní prostředí. Zároveň pak bude upraven také poplatek za likvidaci odpadů, který bude také odpovídat skutečnosti.

Upozornění

Vedení obce žádá občany o ohleduplnost při používání pyrotechniky při oslavách konce roku. Prosíme o vstřícnost vůči svým spoluobčanům – odpalujte pyrotechniku pokud možno jen poslední den v roce během silvestrovských oslav. Především starší lidé v tento den zvýšený hluk dokáží jistě tolerovat a také majitelé psů a koček počítají s intenzivnějším hlukem během tohoto dne a mohou tak svá zvířata s pomocí medikamentů na tuto situaci připravit. Zároveň upozorňujeme, že by měla být pyrotechnika odpalována pouze na bezpečných místech, kde nemůže dojít při nepovedeném odpalu ke škodě na majetku, případně k požáru.

Silvestrovský ohňostroj

Tradiční silvestrovský ohňostroj se nebude z důvodu snahy o omezení shromažďování osob za účelem zmírnění počtu případů nákazy Covid-19 v letošním roce konat.

Text a foto VD

Foto: Výsadba stromů v lokalitě Rozinka

Odpadové hospodářství

svoz odpadu

leden

středa 12. 1. 2022

středa 26. 1. 2022

únor

středa 9. 2. 2022

středa 23. 2. 2022

svoz bioodpadu

čtvrtek 13. 1. 2022

čtvrtek 10. 2. 2022

(HK)

Z naší školčky

Mikuláš ve školce
Foto: Štěpánka Kachyňová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Mikuláš

"Mik, Mik, Mikuláši, čertíku Barnabáši, s andílkem přišli jste k nám, písničku vám zazpívám"...

V pátek nás navštívili Mikuláš, anděl a čert a užili jsme si s nimi hezké dopoledne. Jako každý rok i letos každému dítěti z Knihy hříchů přečetli jak se celý rok choval. Za básničku, písničku a slib, že se polepší, každý dostal balíček. Samozřejmě nechyběly slzy některých hříšníků a pod palbou slibů, že se polepší, Mikuláš řekl, že budou hříchy smazány.

Rozloučili jsme se společnou písničkou a poděkováním za vzácnou návštěvu.

Adriana Neubaerová

Divadelní představení

V říjnu k nám zavítalo **maňáskové divadlo Sluníčko z Prostějova**. Protože u nás nebylo poprvé, věděli jsme, že se můžeme těšit. Měli jsme možnost vidět pohádku **"Dlouhý, široký a Bystrozraký"**, **"O Koblížkovi"** a **"Tři prasátka"**. Všem se nám divadlo moc líbilo, děti si na závěr zazpívaly písničku Tři čuníci. Po představení byly děti seznámeny s výrobou loutek, které si mohly prohlédnout.

Tady jsem doma

V listopadu jsme se seznamovali se svojí obcí, vlastní, státními symboly. Děti si vyslechly státní hymnu, podívali jsme se prostřednictvím youtube na výměnu hradní stráže, orloj. Děti získaly poznatky o rozdílech mezi městem a vesnicí. Prošli si Starovičky a poznávaly důležité budovy v obci.

(Nov)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Ukázky slohových prací žáků 3. ročníku - PODZIM

O borůvce

Pocházím z lesa. Tvar mám kulatý a fialovou barvu. Líbí se mi, jak kolem mě prochází lesní zvířátka. Rostu na keři a pozoruji okolí. Čekám tady, až mě lidé posbírají, udělají ze mě koláč a sní mě.

(J. Vetrová, E. Halmová)

O kukuřici

Kukuřice žije na poli. Má zrna zbarvená krásně do zlata a zdobí ji sukénka. Nelíbilo se jí, že ji na podzim sklízí. Stála na poli a čekala, až ji někdo utrhne. A přece na ni došlo, sklídl ji kombajn a udělali z ní popcorn.

(M. Krůza, A. Majer)

O houbě

Pocházím z lesa. Mám jednu malou nožku a velký klobouk. Nelíbilo se mi, že mě děti odkopávaly. Líbilo se mi, že mě přehlédli houbaři. Žila jsem pod velkým stromem. Našel mě houbař a skončila jsem na pánvi.

(O. Jakš, J. Jiráňová)
(Baj)

Logická olympiáda - výsledky soutěže

Zeman, Lukáš; ZŠ a MŠ, Starovičky 123, Starovičky

Jméno Mensy České republiky Ti děkujeme za účast v soutěži Logická olympiáda.

Základní kolo

V rámci své kategorie a svého kraje ses umístil/a na 250. - 255. místě z počtu 2178 - tedy lépe, než 88.45 % účastníků.

V celkovém pořadí ses v rámci své kategorie umístil/a na 1215. - 1244. místě z celkového počtu 13728 - tedy 91.05 % soutěžního pole.

Lituje, do krajského kola jsi nepostoupil/a.

Malé zamyšlení

Čtyři svíce

Na adventním věnci už hořely čtyři svíce. Bylo takové ticho, že jste mohli slyšet, co si spolu povídají.

První svíce si povzdechla: „Jmenuji se POKOJ. Mé světlo září, ale lidé, zdá se, stejně, že žádný pokoj nepotřebují. Spěchají, přehlíží jeden druhého, hádají se a vedou války. Nenávist a pýcha je silnější než pokoj a odpuštění.“

A její světlo pomalu sláblo, až docela zhaslo.

Druhá svíce zablikala a řekla: „Jmenuji se VÍRA. Myslím, že svítím zbytečně. Vždyť tolik lidí už o Bohu nic neví a jejich víra pohasla. Hledají své štěstí jinak a jinde a více věří věcem, které si koupí, nebo sami sobě. Tak proč mám hořet?“

A když místnost zavanul průvan, zhasla.

Tiše a smutně promluvila také třetí svíce: „Jmenuji se LÁSKA. Už nemám sílu hořet dál. Lidé mě odložili, aby lépe viděli sami sebe a ne toho, koho by mohli mít rádi. Jejich láska je pryč.“ A svíce se naposledy zachvěla a také zhasla.

Vtom vešlo do místnosti dítě, uvidělo svíce a řeklo: „Ale vy přece musíte hořet!“

Tu promluvila čtvrtá svíce a řekla: „Neboj se! Dokud hořím já, můžeme ostatní svíce ještě zapálit. Jmenuji se NADĚJE.“

A dítě vzalo zápalku a zapálilo od té svíce všechny ostatní.

Pf 2022

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok přeji děti, žáci a zaměstnanci
ZŠ a MŠ Starovičky

Společenská kronika

V měsíci listopadu oslavil významné životní jubileum

pan **Roman Loj** – 50. narozeniny

V měsíci prosinci oslavila významné životní jubileum

paní **Magdalena Pollachová** – 91. narozeniny

Blahopřejeme rodičům:

Dne 24.11.2021 se narodil **Jan Babák**.

Rodiče:

Markéta Šenkyříková a Jan Babák, Starovičky 315.

Rozloučili jsme se:

říjen – **Miroslav Kadrnka**, Starovičky 261

listopad – **Antonín Dolák**, Starovičky 124

prosinec – **Laurencia Ovísková**, Starovičky 249

Seriál o bylinkách a zdraví – 46. díl

KAKAOVNÍK PRAVÝ (*Theobroma cacao*) je stálezelený strom z čeledi slézovitých. Původem pochází z tropické oblasti Jižní Ameriky, kde byl pěstovaný pravděpodobně již v 5. století. V dnešní době se pěstuje v tropech celého světa. Největšími producenty kakaa jsou Pobřeží slonoviny, Ghana, Indonésie, Ekvádor, Kamerun a Nigérie. Kakaové boby u nás ve Starovičkách určitě nevypěstujeme, ale to nevadí. Nepražené kakaové boby je možné zakoupit v obchodech se zdravou výživou.

Stromy kvetou bohatě, ale na jedné rostlině dozraje přibližně jen 5 % všech plodů. Semena se po uvolnění z bobulí fermentují, což trvá podle skupiny a podmínek 1–6 dní. Fermentace probíhá působením vysoké teploty a kyseliny octové. Dále se za trvalého promíchávání suší při teplotách 80–130 °C. Následně se melou na kakaovou hmotu, která je výchozí surovinou pro výrobu čokolády a lisuje se z ní kakaové máslo. Zbývá hmota poskytuje kakaový prášek. Kakao obsahuje alkaloid theobromin, je příbuzný s kofeinem, má podobně povzbuzující účinky. Vylisovaný tuk (kakaové máslo) je za běžné teploty tuhý, nažloutlý, se specifickou chutí a vůní. Používá se při výrobě čokolády a čokoládových cukrovinek. Semena jsou ceněna i jako koření, jimiž se ochucují některé masité a rybí pokrmy.

V Mexiku sloužily kakaové boby dříve jako platidlo a staly se základem mincovního systému. Začátkem 17. století se kakao a čokoláda objevily v Evropě. Ludvík XIV. zavedl tyto pochutiny i do střední Evropy a v 18. století vznikly v Evropě první továrny na výrobu čokolády.

Blahodárné účinky kakaa jsou významné. Dodává hořčík, vápník, železo, draslík, měď, zinek a mangan, ale i vitaminy skupiny B, vitamin C a E. Nepražené kakao je nejbohatším zdrojem organické síry v přírodě. A síru potřebujeme pro tvorbu proteinů, enzymů a pojivové tkáně. Obsahuje zdravé tuky, především kyselinu stearovou, nasycený tuk, který neovlivňuje hladinu cholesterolu.

Kakaové boby jsou považovány za nejlepší přirozené antidepresivum, a to díky tomu, že zvyšují hladinu dopaminu a serotoninu, které příznivě ovlivňují duševní zdraví i náladu. Zbaví tělo volných radikálů. Kakao obsahuje dvakrát víc flavonoidů než červené víno a třikrát víc než zelený čaj a v tomto ohledu strčí do kapsy i borůvky nebo bobule acai. Antioxidanty podpoří regeneraci, hojení, kůže bude lépe zvládat UV záření, zmírní projevy stárnutí a oddálí i riziko závažných onemocnění kloubů. Konzumace kakaa posílí nervy, uvolní svaly a rozšíří cévy, čímž přispěje k lepšímu krevnímu toku a ve výsledku i okysličování a výživě všech orgánů. Alkaloid theobromin totiž rozšíří průdušky, což uleví například astmatikům nebo při

nachlazení. Lepší prokrvení v důsledku pomůže rozproudit tělo tak, že se zbavíme nechtěných otoků. Povzbuzovačem je kakao díky obsahu železa, které podpoří tvorbu červených krvinek, ale i díky kofeinu, kterého ale není tolik, aby způsobil nervozitu či nespavost, jako se to stává po vypití kávy.

Při konzumaci kakaa záleží na složení výrobku. Někdy to je spíš směs laciného tuku a cukru, kterými si jen zaděláváme na obezitu a cukrovku. Preferujeme čokoládu hořkou, tedy tmavou, s nejméně 50, ale lépe 70 % kakaa. Nezvyšuje riziko tloustnutí, naopak nám pomůže zhubnout. Ale čokoláda se může stát i drogou, na které se staneme závislí. Způsobuje totiž uvolňování dopaminu v mozku, což vede k libým pocitům. A to je další riziko, které vyplývá z přílišných dávek i kvalitní čokolády. Nic se nemá přehánět a čím přírodnější variantu kakaa zvolíme, tím lépe.

(HaHa)

Zprávičky po našem XV.

- A máme tu zase vánoce. Toto letí! K této tradici se přidala i tá další, nová - Koronavirový zavírání lidí. No co, enom si zvykáte!
- Ja, a pozór - letošní novinko je zavírání slípek! Na rok bysme mohli zavect zavírání psů, dyž tak všady seró. Ná a kdo bude hlópe mudrovat, toho zavřeme taky.
- Jak sem minule psál, že sme posadili tý jarní cibulky za hasičko na Jáрку, tož sem kecal. Dyž sem vo tem psál, tož vono se to eščeť nesadilo. Abyste věděli, dyž se do zpravodaju neco piše, musíte psat tak, jak dyby bylo už včil, dyž toto čtete. My sme vlastně takový pótníci v času.
- Ná, a tak sme jich nakonec posadili na rohu u misijního křížu u Očenáškového, u kostela, Jednoty, pod javorama na hřišti, u čističky a transformátoru. To budeme zjara čučet. Museli sme jich ale sadit dva dni. Byla nás enom hrstka. Lidi, ste zhnili.
- Dyž nám tá naša republika celá zfalověla, tož bysme mohli na rok posadit aji fialky. Na počest toho nového spasitele. Ná, a dyby u něho mělo neco zasmrádnót, jak u toho bévalýho, tož nám to tu ten smrad aspoň přebije. Koblihom už vodzvónilo.
- Na vobec si dondite kópit nové kalendář. Je celé enom vo našech krojách. Pokochéte se a nejaké si pořídte. Stačí enom všední. Nemusí byt sváteční. To by byla krása, dybysme tak všeci vyšli třeba na hody.
- Byl nám přectavené návrh na vybudování bytového baráku místo sčasné Bašty. Ná, špatný to nebylo, ale nedodrželo by se, co se dodržet má. Ten barák byl snát tak vysoké jak ten náš kostel. Tož, tak by to teda nešlo.
- Na kulturáku sme konečně mohli vyzkóšat to nový vozvučení jeviště. Určitě mě dáte za pravdu, že bylo špica, jak tý děcka bylo dobře slyšet na tem jejich divadlu. Museli sme ale proto půjčit z hudebky z Hustopeč iný, lepší repráky. Tý naše starý už só starý na to, aby tó novó techniku utahly. Tož tak.
- Nechali sme aji natočit video, jak se u nás stavijá pódium na divadlo. Nekeří ani nevíte, že je udělaný ze stolů, kerý só na sálu. To malý jeviště, kerý je tam normálně, se vodsune a kolem dokola se naskládají tý stole a je to! U nás neso PRKNA, ale STOLE, CO ZNAMENAJÓ SVĚT! A trófám si povídat, že sme jedini široko daleko. A co už se tí naši Kadéti na tem nahráli.
- V půlce listopádu sme se mohli zejit na hřišti na další Lampionádě. Váš tam teda bylo! Paráda! Su rád, že si hromada z vás doneslo aji svoje hrnky na svařák a čaj. Nemohli sme na to zehnat tý kelímky. Šel sem pro nich na poslední chvíli na Unik a voni jich už nemájó v sortimentě.
- Dojeli nás tam podpořit aji naši hasiči. Mysleli, že budeme zase póšťat aji tý lampióny přání. My už jich ale póšťat nechceme. Dyť sem už vo tem psál, že to není moc bezpečný a mohla by tá naša vobora vyhořet, tak jak se to stalo v tem ZOO v Německu.
- Za Malinkovým, jak je tá džungla, se bude kácet. Musí se to celý pospravovat. Bolí mě, že tý stromy a křovisko musí it

prýč, ale nedá se nic dělat. Ten prostor se musí srovnat a vod Luže udělat funkční vodvodnění. Pak se tam vysadíj stromy nový a nachystá se to pro ten barák pro starých, keré by tam negdy v budócnu měl byt.

- Další rok se u nás bude zdražovat jak stočný, tak aji popelnice. Ná, ináč to nende. Chceli sme zavect, aby tí co třídijó vodpad platili míň, než tí co na to prdijó. Nende to ale zatím uskutečnit. Tož uvidíme jak to bude dál.
- Na první adventní nedělu sme rožli vánoční stromy a baráky po celé dědině. Tá kultúra, kerá k temu měla byt, nebyla. Do karantény musely it nekerý děcka, kerý tó kultúru měly dělat. Nebyly v tem ale samy. Vona byla v karanténě aji půlka vo-světlení toho stromu u kulturáku.
- Zase musim psat vo tem, jak só lidi nezodpovědní a že jim je to u ... Tá naša čistička zase zkusila. Už nevím jak vám máme dat vědět, že se do kanála všeco neleje. Sotvá to holka jedna pobrala! Šak vona donde doba, kdy do karantény pude taky. A pak se v tem budeme kópat všeci.
- U Rakvic už votevřeli ten mostek, co tak dlóho vopravovali. To už nemohli, dyž to bylo zavřítý, pospravovat aji tó silnicu? Beztak to zase kvůli temu brzo znova zavřó. Ach jo.
- Mysim budeme muset dělat Silvestra v lítě. Vono to v zimě už snát ani nepude, nebo jak. Zase se bude kredenčit po barákách. Dyž to nende v kulturáku, tož to uděláme jak na toho adventa. Budeme póšťat muziku z rozhlasu a bavit se na huli. A je to.
- Negdo mě povídal, že do toho zpravodaju pišó furt tí stejní. No co, tož pišó. Až přestanó, tož zase budó říkat proč nepišó.
- Negdo by ale mohl začat pravidelně psat vo sportu. Je škoda, že se ešče nigdo takové nenašel. Táto voblast si to taky zasílóži. Tož kdo na to máte, nebojte se přidat do té naše skupiny „Furt tech stejných“.
- Lidičky, přeju vám pěkný vánoce a v novém roku enom to dobrý. Nenechte v sobě pohasnót svůj plamínek NADĚJE. Protože ten je motórem, keré nás žene dál. Vím, že se negdy dokáže všeco pokazit. Pokád' ale budeme věřit v sebe a dobro, tož nás k temu ten zmíněný plamínek dovede. Mějte se.

(TD)

Lampionáda (Foto: Martin Dostoupil)

Výpisky z kroniky obce - 8. díl

1946

Zima nebyla zlá, snad proto, že nebylo paly.

Jarní práce provedeny hladce, málo dešťů, zaseto a zasázeno včas.

Provedeno přidělení půdy na zajeckách, rozdělena půda patřící Weisovi z Vel. Pavlovic, který jako Němec narozený ve Vel. Pavlovicích odešel do Rakouska. Byla to nová, kopec k Pavlovicím a pod nový hora.

Úroda slabší, krmiva méně, lidé se snažili odstavit každé telátko což bylo také nařízeno, seno se kupovalo hodně drahé.

Řepy byly ničeny tak zvanými cukmajstry (nosatci) a zelenými housenkami které napadaly kukuřici a brambory.

Zato vinohrady se vyznamenaly, úroda byla neobyčejně velká, víno stálo 30 – 40 Kč.

Jinak rok byl suchý na úrodu skoupý, na podzim se špatně selo, pro velké sucho. Stále se projevuje nedostatek uhlí, ve větších závodech jsou zřizovány uhelné brigády na výpomoc do dolů.

Narodilo se 14 dětí zemřelo 8 osob.

1947

Snad nikdy se neselo tak špatně, jako tento rok. Následkem mírné zimy, u nás dosud neobvyklé, skoro bez mrazné povětrnostní pohody, pole nepromrzlo, povrch byl tak tvrdý, že válce půdu vůbec nestlačily, brány se musely zatěžkat a jen skákaly po povrchu, nepršelo, velmi špatně se selo. Rolníci s obavou konali jarní práce a pro-rokovali špatný rok.

Na podzim 1946 hodně rolníků si objednalo pšenici, která velmi pěkně přezimovala, ale jak se blížilo jaro, pomalu se strácela, až se musela buď podsévat neb úplně zaorat.

Polní práce začaly špatně, žně špatně skončily. Nepršelo skoro od jara do žní, obilí řídké, nízké, klas malý, mnohý rolník sklídl na měřici 50 kg obilí, krmiva pro dobytek nebylo, lidé chtěli honem odprodati dobytek, družstvo se snažilo prodeje odsunout na pozdější dobu, bralo jen málo kusů, rolníci byli zoufalí.

Této situace využívali lidé, kteří nemohli zapomenout na „Protektorátní“ hospodaření, dobytek kupovali na smyšlená jména a poráželi na černo, neboť doposud bylo zásobování na lístky.

Mezi nimi byl také zdejší nájemce „Besedního domu“ F. Michna, který takovým způsobem porazil 60 kusů dobytka z celého okolí. Byl zavřen, jeho majetek zkonfiskován.

Vinice se vyznamenaly, takovou úrodu snad žádný nepamatoval.

Řepa nebyla skoro žádná, někteří seli 4 krát, pak zasel místo řepy kukuřici na krmění, která se velmi vydařila a tím se hodně dobytka zachránilo.

Brambor bylo velmi málo, začala se zmáhat šmelina, z obavy před hladem.

V této, pro nás opravdu zoufalé situaci, nám nabídl pomocnou ruku náš velký přítel a ochránce Sovětský svaz.

Všechno potřebné obilí nám bylo dodáno, přiděly zůstaly nezměněny.

Příprava na podzimní setí následkem sucha byla velmi špatná, pole byla samá hrouda, v první polovině listopadu začalo pršet, počasí bylo velmi příznivé, vše se zaseto a ještě před zimou zazelenalo.

1948

Zima byla příznivá, napadlo dosti sněhu.

Zmáhá se politická řevnivost, která se projevuje v novinách, na vesnici je doposud klid.

Koncem února odstoupili ministři strany lidové, nár. soc. a částečně soc. dem.

Nastal v našem státě úplný politický převrat. Utvořila se nová N.F. Komunistická strana se ujala vedení. Na obcích a ve městech byly zřízeny místní akční výbory N.F.

Tyto akční výbory byli rázu politicko-národního. Byl přetvořen M.N.V. Předsedou zůstal Jos. Škrobák, kom. strana měla nadpoloviční většinu.

Začátkem března zemřel trag. min. zahr. věcí Jan Masaryk, v květnu odstoupil p.

president Dr. Beneš, zvolen nový třetí president Kl. Gotwald.

Rok byl obdařen dosti častými srážkami, žně byly výborné i okopanin se dosti urodilo, vinice se zase vyznamenaly.

Mnoho žalu v národě způsobila smrt p. pres. Dr. Beneše v Sezimově Ústí, kam se uchýlil a léčil svou nemoc. Byl převezen do Prahy, kde se s ním dne 8. září rozloučil národ a pak byl převezen do Sezimova Ústí kde byl dne 9. XI. 48 za účasti vlády, úřadů, vojska, legionářů v zahradě jeho sídla pochován. Národ stratil druhého presidenta, který celý svůj život zasvětil svému národu a kterého i cizina a ti nejlepši státníci celého světa uznávali jako politika světového jména.

Celý národ, jak Češi tak Slováci, velmi truchlili nad jeho úmrtím.

Hodně politiků a význačných osobností uteklo za hranice, od nás uprchl Ant. Vincenc se svým synem Cyrilem, kteří za protektorátu se hlásili za němce.

Dne 8.4.48 byl na silnici k Pavlovicím, v nových zabít Bohumil Dostoupil, syn zemřelého Václava Dostoupila, pravdě podobně rozbuškou, kterou našel a udeřil o dlažbu silnice. Jeho mladší bratr Josef který byl od něj vzdálen pár metrů zůstal nezraněn.

Podzim byl dosti příznivý, zima jako obvykle mírná.

Lístky na zásobování potravinami, šatstvem zůstávají, potravinová dávka obilí pro samozásobitele činí 21 kg na osobu a měsíc.

1949

Po mírné zimě nastává větrné jaro, na některých tratích, zvláště směrem k Zaječí vrchní prst byla odnešena a snesena do dolinek. Ječmeny právě klíčily a zapouštěly kořínky, zůstaly úplně odkryté v řádcích, oziminy vyfoukané, některé se držely jen na jednom kořínku, povadlé a uschlé. Místy se musely zaorat.

Přišlo málo srážek, pak skoro dva měsíce do žní nepršelo. Začátek žní začalo hodně pršet, někteří rolníci jak jen trochu vysvitlo slunce hned svázeli a mlátili, některým se obilí zapářilo.

Pak nastal zase pěkný čas, pak ku konci žní, týden pršelo dnem i nocí, ti kteří neměli svezeno, bylo to jen pár jedinců, měli tak porostlé obilí, že první snop na mandelu nemohli utrhnout.

Stohy s obilím a vymlácená sláma u mlátiček byla úplně zateklá. Obilí ve stozích, až na nepatrnou částku bylo zachráněno. Nejhuře na tom byly státní statky, které měly hodně obilí v mandelách na polích.

Vinohrady byly také postiženy, neboť celý rok bylo sucho, úroda byla místy velmi slabá a později víno onemocnělo u 2 třetin vinařů, hnědněnkou.

Úroda brambor a kukuřice byla výborná, na kterou budeme dlouho pamatovat, cukrové řepy dosti dobrá. Podzim začátkem suchý, málo se mohlo set, pak začalo pršet a pršet. Rolníci jak jen mohli, seli, mnohý pochyboval, že bude sklízet, neboť kola na secích strojích a nohy dobytka byly zalepeny blátem. Obilí třeba slabě, většinou ještě sklízelo a vylezlo do konce roku, jen

to co bylo zaseto před svátky vánočními, lezlo z jara.

Letošní podzim byl bohatý na sňatky. Po hodech do adventu tři, od Štěpána do Silvestra čtyři.

Byl totiž vydán nový církevní zákon, v němž mimo jiné se zavádí matriční úřady. Matryky u farních úřadů dnem 31.XII.1949 se ruší. Nejdříve musí se nechat oddati u přiděleného matričního úřadu, u nás u M.N.V. v Hustopeči, pak teprve dobrovolně u farního úřadu. Při narození dítěte se musí do tří dní oznámit narození, jméno, a jméno rodičů tomuto úřadu.

Mladí lidé dostali z této novoty strach a honem se ženili, ale při tom velmi prodělali, neboť ti, zvláště ten první pár v roce 1950, byl bohatě obdarován a mimo toho, každý pár novomanželů dostal počínaje 1.I.1950 šatenuku pro novomanžele s 500sty body na nákup textilu.

Dodávky se začínají velmi přísně vymáhat, O.N.V. trvá na 100 % plnění, některý rolník skutečně neměl, mnohý ač měl, dodával až z přinucení, čímž poškozoval ty, kteří skutečně neměli, neboť pak se nevěřilo žádnému.

V květnu, byla provedena akce na okrese Hustopečském, „mládež vede Hustopečsko“.

U nás v M.N.V. mladých byl předsedou Fr. Barta, NOV. Jar. Tomek. Udělali na obci hodně práce a přidělili ČS.M domek č 28 za klubovnu.

Pozn.: prvním kronikářem byl od r. 1927 do r. 1940 pan Cyrill Malinka

od r. 1948 do r. 1960 byl kronikářem pan Vilém Hověžák

Pavlaína Prátová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

A máme to jako přes kopírák. Stejná situace, jako minulý rok. To jsme si mysleli, že pandemie byla ojedinělá výjimka a že se nebude opakovat. Vážení dárci tradiční Tříkrálové sbírky na začátku prosince 2021, kdy tento příspěvek píšete, nenastala žádná změna. Nemohu tedy podat bližší informace ohledně sbírky 2022. Bude-li to jen trochu možné, tak bychom Vás rádi navštívili s koledováním 9. nebo 16. ledna, to je v neděli v odpoledních hodinách. Nedovolili-li to však pandemie, budou kasičky umístěny po dobu čtrnácti dnů, tak jako o minulé sbírce v kostele, v našich obchodech a na Obecním úřadě. Děkujeme srdečně jménem Charity Břeclav a místní farnosti za Vaši dosavadní přízeň a finanční dary a věříme, že tuto pomoc potřebným neodmítnete ani v roce 2022. Víme všichni jak pomoc každého z nás zvláště v této těžké době je důležitá. Také Vaše dary do farní sbírky velmi pomohly naší farnosti při opravách fary, nebo financování dětských aktivit. Vám všem za tyto příspěvky veliké Pán Bůh zaplatí...

Aktuální informace o sbírkách naleznete včas v informační tabuli obecního úřadu a kostela sv. Kateřiny. Také budete informováni místním rozhlasem.

Můžete také přispět ON-LINE NA SBÍRKOVÝ ÚČET TŘÍKRÁLOVKY s variabilním symbolem pro Břeclav a okolí – 66008822/0800, VS: 77706300, nebo na www.trikralovasbirka.cz

Více informací o tříkrálové sbírce v Břeclavi a okolí najdete na: www.breclav.charita.cz

RADOSTNÉ VÁNOCE PROŽITÉ BEZ NEMOCÍ V KRUHU SVÉ RODINY A DO NOVÉHO ROKU HODNĚ BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ VÁM PŘEJÍ VAŠI KOLEDNÍČCI.

Anna Haluzová

Z naší farnosti

A je to tady. Zase konec jednoho, dá se říct, nepodařeného roku. Zase budeme o rok starší. Také se Vám zdá milí čtenáři, že ten čas neuvěřitelně letí, i když nás ten koronavirus pořád víc a víc pronásleduje? My, co jsme už třikrát naočkovaní, chceme věřit, že k nám tato epidemie bude milosrdná, a když nás přece jenom napadne, že to zvládneme doma. To si však můžeme jenom myslet, ale kdoví? ...

Teď ale k naší farnosti. O všech aktivitách jsem podrobně informovala v každém čísle našeho zpravodaje, tak už jen v krátkosti. Oproti minulému roku jsme letos zatím mohli prožít v našem kostele všechny svátky. Samozřejmě roušky nesundáváme, ale na to jsme si už zvykli, jako v Číně. Hlavně, že mohou být bohoslužby a my se vzájemně potkáme, i když vyměněné úsměvy nejsou za rouškou vidět. Přesto je vnímáme očima...

Tak tedy v měsíci dubnu jsme mohli oproti minulému roku prožít svátky **Vzkříšení Ježíše Krista** v našem společenství.

Na konci května u nás poprvé jsme se otevřeli **Noci kostelů**.

V polovině června jsme měli v kostele velikou slavnost – **1. sv. přijímání tří dětí: Lukáš Zeman, Sofie Ella Kameníková a Adam Horčíčka**. Na konci tohoto měsíce zakončily děti na dvoře naší fary školní rok opékáním párků, zpíváním a hrou.

V srpnu – **8. poutní mši** svatou jsme vzpomněli **70. výročí popravy našeho rodáka P. Václava Drboly**. Přivítali jsme mezi sebou **otce Jiřího Mikuláška**, bývalého generálního vikáře brněnského biskupství, který mši sloužil, což byla pro naši malou farnost veliká pcta. K tomuto datu neodmyslitelně již po čtyři roky patří **poutníci z Lukova**. V tento den se dožila naše farnice **paní Jarmila Kostrhounová 90 let**, což byla příležitost ke gratulaci. Všichni jsme si i s hosty užili krásné společenství na farním dvoře... Poslední týden tohoto měsíce si kluci **Víťa a Martínek Krůzovi** spolu se **Šimonem Váchou** užívali tradičního farního tábora v **Ruprechtově**.

V září začaly dětské mše na **téma kostel**, respektive, co všechno a jaké předměty v kostele máme a k čemu slouží... Děti prožily **Spaní na faře s následnou dětskou mší**.

V říjnu jsme **děkovali za úrodu** prostřednictvím dětí přinášejících dary přírody v obětním průvodu.

V listopadu jsme vzpomněli na hřbitově pobožností našich **drahých zemřelých**. Na konec tohoto měsíce připadla **první adventní neděle**, kterou v kostele zahájily děti již tradičně průvodem s rozžatými lampičkami. Skupina farníků začala pracovat na programu vyhlášeném **papežem Františkem „Za církev synodální“**. Jenom chci podotknout, že v duchu **Synody – setkávání se**, neboli otevření se všem, je také otevřen náš kostel a veškeré aktivity konané ve farnosti pro každého z Vás. Ať jsi věřící, nevěřící či jiného vyznání, jsi u nás vždy vítaný.

O **prosinci** můžeme psát až v lednu, bude-li co. Epidemie totiž sílí a nikdo z nás teď na začátku měsíce, kdy je uzávěrka tohoto čísla neví, zda budeme o Vánocích oslavovat **narození Ježíška** v kostele. **POŘAD BOHOSLUŽEB BUDE VČAS ZVEŘEJNĚN V INFORMAČNÍ TABULI OBECNÍHO ÚŘADU A KOSTELA SV. KATEŘINY**.

Bohužel, jak už to v životě chodí, nezažívali jsme ve farnosti jenom radostná setkání, ale také smutná rozloučení s našimi milými spoluobčany.... V lednu jsme doprovodili z kostela na místní hřbitov k věčnému odpočinku **paní Andělu Kynickou – 95 let** a v březnu **paní Marii Rožkovou ve věku 94 let**, která dlouhá léta pomáhala s péčí o náš kostel. V červnu jsme stejným způsobem uctili památku a vyprovodili na hřbitov našeho věrného farníka a pomocníka **pana Jaroslava Hovězáka**, který nám v kostele chybí. Odešel ve věku **79**

let. V září nás opustila také věrná farnice **paní Ludmila Ernestová ve věku 77 let** a na začátku listopadu jsme na hřbitov doprovázeli kamaráda nás všech **pana Antonína Doláka**, který odešel ve věku **72 let**. Těsně před Vánocemi nás Kadety a farníky krutě zasáhl náhlý skon **paní Lorky Ovískové**, zpěvačky naší skupiny, jejíž hlas doprovázel každé radostné i smutné setkávání jak v obci, tak v kostele. Bylo jí **77 let**. Za uplynulý rok nás opustilo nejméně **12 spoluobčanů**. Všichni nám chybí a zůstávají v našich vzpomínkách. Buď jim Bůh milostiv.

Abych nekončila tento souhrn jen smutným rozloučením, tak musím také vzpomenout radostné uvítání dětí, které v tomto roce přijali v našem kostele křest: v únoru **Antonie Richterová** a v červnu **Jan Vašátko**.

NA KONCI TOHOTO NEMOCNÉHO ROKU CHCI JEŠTĚ JEDNOU UPŘÍMNĚ PODĚKOVAT OBECNÍMU ÚŘADU A VŠEM, KTERÍ SE JAKOLIV PŘIČINILI O CHOD NAŠÍ FARNOSTI A PŘEDEVŠÍM OPRAVY NAŠÍ FARY. TAKÉ ZA INSTALOVÁNÍ VÝSTAVY, ZA PROGRAM NOCI KOSTELŮ, OBĚTAVOST A FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY. NESMÍRNĚ SI VÁŽÍME VAŠÍ OCHOTY A OBĚTAVOSTI.

Vážení přátelé, spoluobčané, farníci, jménem farní rady a našich kněží Vám všem přeji milostiplné svátky vánoční, prožité ve zdraví, lásce, pohodě a radosti z narozeného Ježíška. Kéž nám konečně příští rok 2022 přinese lepší časy. ☺ to prosíme našeho Pána každým dnem.

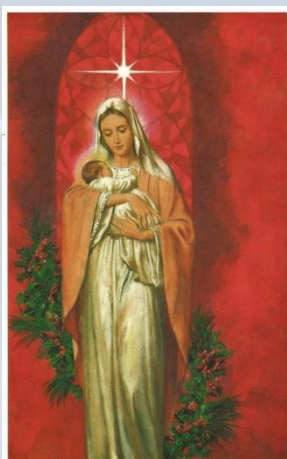

KOLEDA

*Z nebe jsi přišel v betlémské kraje,
Jezu náš milý, kvítečku z ráje.
Matička tě vítala, na svém srdci chovala,
V jesličky tě chudě dala, Spasiteli náš.*

*Andělé k jeslím pastýře zvali,
na cestu spěšně všichni se dali.
Dary tobě skládali, koledy ti zpívali.
Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.*

Anna Haluzová

NA ŠTĚDRÝ DEN OD 13.00 DO 15.00 HOD. BUDE PRO VÁS
VŠECHNY OTEVŘEN NÁŠ KOSTEL SV. KATEŘINY

MŮŽETE SI ZDE VYZVEDNOUT

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

A ZA ZVUKU KOLED

NASÁT VÁNOČNÍ ATMOSFÉRU

Děchová hudba Palavanka a rok 2021

Bliží se nejkrásnější svátky v roce, čas kouzelné atmosféry, klidu, míru, osobní i rodinné pohody a především svátky radosti. Radosti dětí z dárečků pod vánočním stromčím, radosti z příchodu spásitele Ježíše Krista. Každý člověk na naší planetě matičce Zemi vnímá svátky vánoční jinak a po svém. A tak to mají i muzikanti. Ti už od léta plánují, co by zařadili za skladby na vánoční koncert, a těší se až si zahrají na vánočním koncertu nebo v kostele vánoční melodie, koledy a spolu s ostatními nasají tu krásnou atmosféru vánočního času. Takto to mají i muzikanti z Dechové hudby Palavanka ze Staroviček.

Bohužel, tak jako v loňském roce, tak i v letošním roce 2021 se celá naše Země potýká s pandemií Covid – 19. Z důvodu této nepřijemné zdraví nebezpečné pandemie a na ni navazující jednotlivá vládní a hygienická opatření není dovoleno veškeré tradiční vánoční akce pořádat. Proto jsme rádi alespoň za krátkou letošní letní sezónu, kdy jsme mohli týden co týden vyhrávat na hodech po celém Jihomoravském kraji.

Také se Palavance v letošním roce podařilo, opět po roční nucené přestávce, uspořádat festival „Dechovka pod Pálavou“. Bohužel již tradiční termín - poslední neděle v měsíci červnu - jsme byli nuceni kvůli pandemii koronaviru posunout až na datum 1. 8.

2021. Na pódiu jsme přivítali Moravskou Veselku ze Sušice u Přerova, Šohajku z Dolních Bojanovic s Jožinkou a Vojtou Ducháčkovými a nejmenší slováckou dechovku Šohaji. Celé dechovkové nedělní odpoledne slovem provázal populární zpěvák a hlasatel Jiří Helán. Velké poděkování patří za finanční podporu Jihomoravskému kraji a obci Starovičky. Dále děkujeme za materiální podporu vinařství Škrobák a vinařství Pastorek Čejkovice. Mediálně festival podpořilo Český rozhlas Brno, Rádio Proglas a Rádio Dechovka, za což také děkujeme. Na závěr tohoto „malého bilančování“ chceme – celá Palavanka - poděkovat obci Starovičky, jejich zastupitelům a obecnímu úřadu v čele s panem starostou za podporu našeho spolku.

Dovolte nám, milí občané Staroviček, popřát vám za celou Palavanku prožití vánočních svátků v příjemné atmosféře, v roce 2022 hlavně zdraví – to je to nejdůležitější, a k tomu spoustu lásky a osobní pohody.

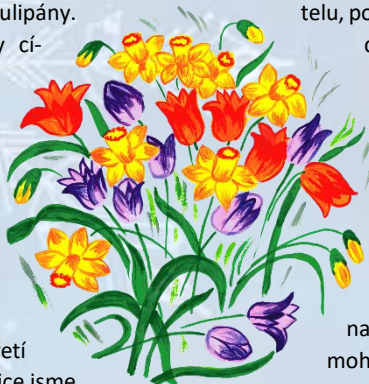
Muzikanti Palavanky

Rozkveteme Starovičky – potřetí

Těšte se na jaro roku 2022! V naší obci rozkvetne ohromné množství krásných, jarních květů. Od roku 2019 jsme vysadili 4 000 cibulek mnoha různých druhů – sněženky, krokusy, ladoňky, ladoničky, talovíny, modřence a botanické tulipány.

Tyto druhy byly zvoleny cíleně. Za prvé, aby nám v tom travnatém porostu vydržely a rostly, co nejdéle a také se tam úspěšně rozrůstaly, za druhé, aby stihly vykvést ještě před prvním sečením.

Letos jsme se sešli již potřetí a vysadili 1 200 cibulek! Sice jsme

byli maličko zklamaní, že se k nám téměř nikdo nepřidal, ale opravdu vděční těm čtyřem dobrovolníkům (dva dospělí + dvě děti), kteří se k nám v sobotu odpoledne přidali. A my se vrhli s rýčí nejprve ke kostelu, potom k dřevěnému kříži, ve-

dle kterého nyní svítí jeden z vánočních stromů (u hlavní silnice na konci obce ve směru na Břec-lav). Když už jsme byli v tom zápalu, tak jsme zkrášlili i okolí Jednoty. Brigádu jsme zakončili u hřiště a školy, kde to bude na jaře krásně zářit. Přemohla nás však únava a tak

jsem 500 cibulek nestihli v sobotu vysadit.

Se zbývajícím výsadbou jsme pokračovali ještě v nedělním odpoledni. Naše nová skupina čítala tři dospělé a stejný počet dětí. Zbývajícím krokusům, ladoňkám a ladoničkám jsme vysadili v okolí transformátoru. Přijďte si je tam na jaře najít.

Projděte se některou jarní slunečnou nedělí po Starovičkách, pokochejte se krásou barevných květů, nespomeňte si poslechnout první bzukot včelek. A v neposlední řadě nalézejte inspiraci pro své vlastní zahrádky, ať nám to na jaře září ještě více...

za kulturní komisi
Pavlaína Prátová

Z osobního archivu rodáka ze Staroviček

Koncem tohoto roku jsem „mírně“ prohlašoval mezi rodinnými příslušníky, kamarády a přáteli, že pomalu končím s přispíváním do jejich, ale i mně, oblíbeného Zpravodaje. Očekával jsem, že se objeví osoba, které se dopracovala do věku, kterému se říká pamětník a to bez ohledu na pohlaví. Je dobře, když se někdo se čtenáři podělí o své zážitky z mládí a přidá k tomu navíc místopisné údaje dané doby. Tento způsob popsání historie patří do jiné kategorie, než strohé záznamy kronikářů, které řadím na první místo. Bohužel, pak přišel nezvaný host covid 19, o kterém jsem obšírně psal v čísle 88 a který svým způsobem narušil mou představu o zveřejnění posledních příspěvků.

S rekapitulací mého minulého povídání se musím vypořádat sám se sebou. Přesto předkládám malé ohlédnutí.

Po odchodu do důchodu jsem ihned zpracoval téma mé povinné vojenské služby (obecně vojny), která svým průběhem vybočovala lidskému chápání. Toto téma jsem nemohl přejít.

Poznámka: jednou při nějaké ekonomické konferenci a pozdějším posezení v hale hotelu, kde nás sedělo asi deset osob, z toho tři vysokoškolské profesorky, někdo otevřel povídání o problematice náhradní vojenské služby na VŠ. Já jsem byl jediný, kdo měl dvouletou vojnu za sebou. Řekl jsem jim něco o absurditě, kterou jsme museli jako „základáci“ prožívat. Profesorky kroutily nevěřičně hlavou. Na jejich žádost jsem musel po prvním příběhu přidat další a pak další atd. Poslouchaly by snad celý večer. Uznal jsem za nevhodné na toto téma pokračovat a pánům tak pokazil celý večer, o kterém měli jistě jinou představu.

Vojnu mám zpracovanou asi na 175 stranách textu, včetně několika fotografií. Dal jsem ještě neopravenou verzi přečíst několika osobám. Ohlasy byly víc jak pozitivní. Dokonce mně byla nabídnuta pomocná ruka na knižní vydání. Neuvědomoval jsem si, že vojna byla definitivně zrušena a od 1.1.1995 nahrazena profesionální armádou, takže pánové ve věku od 46 let věku a více by si mohli něco přečíst o buzeraci **dotazené až na hranici lidské odolnosti**. Veškeré životní události, jak ty kladné, tak i záporné mám vnitřně zpracované, jsem s nimi vyrovnán a smířen. Člověku vlastně nic jiného nezbyvá. Pouze u „vojny“ v sobě nesu velký otazník a trochu zloby, zda to tak muselo být. **Přesto mně vojna dala jednu celoživotní vlastnost. Nesnášel jsem odpověď, že něco nejde, nedá se udělat. Samozřejmě v reálných možnostech.**

Poznámka: každý člověk, i s mírným přehledem ví, že nikdo nezvedl nad hlavu tunu a asi nikdy nezvedne. Pro mě byla činka doplňkovým sportem. Zvednout ji nad hlavu o váze 70 kg bylo nemožné. Ke konci vojny jsem dával nadhozem nad hlavu 118 kg a pravou rukou 40 kg.

Po záznamu vojny jsem se pustil do dění kolem místní kopané. Měl jsem sice počítač, ale zdroje informací ke stáhnutí před dvaceti roky byly minimální. Dnes jsou možnosti v tomto směru daleko příznivější. Bohužel nevím, zda se někdo pokusil chronologicky zaznamenat, přibližně od roku 1975, všechny změny v oblasti kopané, ale i překrásného areálu kolem velkého hřiště, o kterém se naší generaci mohlo jen zdát. Je možné, že takový člověk ve Starovičkách existuje, jen já o něm nevím. Přesto mě napadá jedno jméno....

Dalším otazníkem, málo popsaným, na který zatím nechci odpovídat je naše zemědělství, především to Starovičské. Anička Haluzová publikovala na pokračování ve SZ jednu jeho významnou etapu. Naprosto souhlasím s jejím popisem. Bylo to násilné zakládání JZD, pak etapa jejich konsolidace, intenzifikace většiny činností, zavedení sociálních jistot a nakonec i zakotvení družstevníků ve společenském postavení. I soudruh Husák se naučil říkat, jsme národem dělníků, družstevních rolníků, později přidal i pracující inteligence. **Bylo to období satisfakce a především odpuštění toho, co bylo na začátku.**

Byly jsme několik staletí ryze zemědělskou obcí, příliš vzdálenou od průmyslových aglomerací, což možná bylo dobře. Největší změny prodělalo zemědělství v minulém století po sametové revoluci. Vývojovou cestu táhnoucí se přibližně 30 let mohou posoudit i současné generace. Je to cesta správná? A jediná? Tím bych končil své povídání o zemědělství.

Poznámka: vlastním veškeré sešity a jiné záznamy ze střední školy, učebnice, skripta z VŠ a dokonce rozpadající se Herbář s asi 200 rozpadajícími rostlinami, krabičky plevelných semen. Mám dokonce ucelené časové řady hospodářských a ekonomických výsledků všech družstevních, společných podniků a státních statků na okrese Břeclav. Jako unikát vlastním dokonce vysvědčení ze SZTŠ (i maturitní), index známek z VŠ, včetně oprávnění používat titul. Nikdy jsem nic z výčtu uvedených věcí nevyhodil. To čeká někoho jiného.

Jsem rád a dokonce bych řekl šťastný, že mám tuto vlastnost po matce. Vše může sloužit jako doplňkový zdroj mírně opotřebované hlavy.

Přesto si dovoluji k zemědělství jedno doplnění. Zájem o tuto oblast je jistě generační. Možná za několik let se budou ptát děti rodičů, kdo to byl rolník, pokud se neptají již dnes. Ví každý, že nejdříve jsme byli lovci, pak pastevci, později po domestikaci zvířat se z nás postupně stali rolníci (zemědělci)? Zpracování zemědělské problematiky (všeobecné a pak zaměřené na Starovičky) by se mohlo vejít odhadem do 300 stran textu. Kdo z nás na to má?!

Traktorista

Na začátku šedesátých let jsem prožil náročné období, prokládané světlými okamžiky, které přispěly u mladého kluka k jeho výbavě, jak zvládat nástrahy, které později provázejí každého dospělého člověka. Jako přezrálý student VŠ jsem měl představu, že první ročník až druhý zvládnou na denním studiu a pak je dokončím dálkově. Toto řešení mělo jediný důvod. Kdo by mě živil a stále vydržoval na škole?

Při ukončení prvního semestru (úspěšného) se jeden docent zastavoval nad tím, proč jsem šel na VŠ tak pozdě. Podal jsem mu vysvětlení a on mně pravděpodobně na základě dobrých studijních výsledků (snad si nenamlouvám) dal jednu významnou radu. Požádejte o přerušení studia a po určité době můžete přejít na jinou formu studia. Přerušení studia musí být ale odsouhlaseno fakultou, jinak byste si zablokoval studium navždy. Bylo by dobře, kdybyste uvedl i nějakou sociální motivaci. V té době otec již pobýval v nemocnici v Olomouci s vážným onemocněním, které jsme s matkou naivně považovali za lehké a vyléčitelné. Vše jsem otevřeně a objektivně uvedl v žádosti, včetně zdravotního stavu otce. Do vyřešení žádosti jsem pokračoval ve studiu a hlavou se my honily myšlenky, zda bych dálkové studium při mém způsobu života a především zálibách vůbec zvládnul. A zda se také dostanu na jinou formu studia. Asi po 14 dnech v druhém semestru jsem dostal vyrozumění, že fakulta s přerušením souhlasí. Během tohoto měsíce jsem si připravil několik variant řešení, včetně nástupu do JZD, jehož jsem byl stále členem. Prioritou stále zůstával opětovný nástup na

VŠ již na podzim. Tak se stalo, že během jednoho dne jsem se z VŠ přesunul na mechanizační středisko JZD Starovičky na odhadovanou dobu asi půl roku.

Řidičský průkaz na motocykl a traktor jsem získal již v rámci studia na ZMŠ. Později jsem si jej rozšířil na celou „trojku“. Věděl jsem přibližně, co mě čeká. Prostředí jsem dobře znal, s většinou chlapů jsem si tykal a pokud ne, tak mně i ti starší nabídli tykání, které jsem vzhledem k jejich věku s ostychem přijal. Po celou dobu působení na tomto středisku jsem vykal Vladimíru Drbolovi, tehdy vedoucímu tohoto střediska.

Stal se malý zázrak. Ve stejné době, rozdílem několika dnů, se vedle mě objevil Míla Mazůrek (Mološek), můj největší kamarád, aniž bychom se nějak spolu předem na nějakém termínu domlouvali. Co si přát lepšího? Každému z nás byl přidělen ZETOR 25 K (kultivák) v krásné typické blýskavé zelené barvě, po celkové generální opravě.

Vždy jsem inklinoval k technickým věcem, takže se mi splnil klukovský sen, řídit něco většího. Dostali jsme pokyn připravit oba traktory na běžný provoz, což znamenalo provést řadu činností. Nechávali jsme je občas běžet na malý plyn (záběh) a hlavně jsme, snad jeden celý den, seškrábávali barvu z těch částí, které vzhledem ke své funkčnosti nesměly být zelené. Věřte, bylo jich hodně. Kdyby traktor měl okna, tak by také snad byla zelená. Po přípravě traktoru a odsouhlasení jeho způsobilosti následovala úmorná nezajímavá, ale nezbytná práce, vytvořit z dvou vraků vleček, něco pojízdného. Příprava traktoru a vleček nám trvala asi 10 dnů. S Mílou jsme byli natěšeni na první nějakou kloudnější práci. Opravdu den s velkým D nastal. Dostali jsme příkaz otočit se 2x, pokud vyjde i 3x do Podivína pro šterk. V místě jsem byl zaskočen tím, že korečkový nakladač byl odstaven, a nakládalo se pouze bagrem, což bylo dle zkušenějších traktoristů nevhodné. Nevím, kolik nám bagrista naložil lžic, ale hlídali jsme si výše nákladu do úrovně bočnic. Vlečky byly typované na nosnost 3,5 t.

Naložený šterk plný vody stále zkráplěl pískovou polní cestu. Při prvním zkušebním přibrzdění jsem zjistil, jak se šterk přesouvá k přednímu čelu a po zastavení se zhoupnul zpět, což traktor posunulo nazpět. Byla to naše první zkušenost s tekoucím nákladem. S Mílou jsme si řekli, jak pojedeme, především pomalu a zkontrolovali nahuštění pneumatik. Na pískové cestě se nám zdály nahuštěné dostatečně. Pomalá a klidná cesta byla po přejezdu kolejí trati Zaječí – Čejč přerušena zahoukáním Mílova traktoru. Několik metrů za přejezdem na mě mával rukou směrem k němu. Sdílel mně, že se mu zdálo něco nedobrého na zadní nápravě při přejezdu kolejí. Zadní listová péra byla ohnuta směrem dolů, tak bylo zřejmé, že obě vlečky jsou totálně přeložené. Pneumatiky na jeho vlečce se zdály podhuštěné, u mě o něco méně. Začali jsme situaci řešit, ale bezvýsledně. Všichni kolem nás při zkoušení traktoru pozapomněli upozornit na vyzkoušení kompresoru. Samozřejmě i nás novice to vůbec nenapadlo. Mám dojem, že jsme sebou ani neměli na huštění pneumatik patřičné hadice. Proč taky? Vždyť je sebou nevozila většina našich traktoristů. Kola se většinou připumpovávala velkým kompresorem přímo na středisku. Rozhodli jsme se pokračovat směrem k domovu maximálně dvojkou. Ještě průjezdem kolem „vily“ jsem si všiml, jak z nákladu ještě pozvolně odtéká voda. Brzy jsem zaznamenal, že v místě obchodu na levé straně u silnice, kde byl poměrně široký volný prostor, stojí vozidlo a vedle něj příslušníci SNB. V několika vteřinách měl jeden v ruce plácačku, kterou mně ukazoval, kde máme zastavit. Samozřejmě ihned museli postřehnout, že vezeme přeložený náklad. Ihned nám jeden z nich přikázal předložit řidičský průkaz a žádal vysvětlení, proč s takovým nákladem jedeme. Přiznal jsem, že se to stalo omylem, možná i naší

nezkušeností. Že to nebyl z naší strany záměr. Příslušník na to reagoval kázáním, že tomu nevěří, že jsme tak jeli záměrně a že se chováme jako záškodníci, sabotéři. Na jakýsi tiskopis provedl zápis, sdělil nám, jakou zaplatíme pokutu. Pak dodal, jaksi podvousy, zda se k tomu chceme vyjádřit, ale písemně. Zaskočila ho má odpověď, že se jistě vyjádřím. Přiznávám, že mě jeho nařčení o záškodnictví pořádně vytočilo. Napsal jsem, že nesouhlasím s napadením, že jsme záškodníci, že nás to uráží, ať si zjistí u místních družstevníků, co jsme zač. Dokonce jsem podotkl, že si na jejich chování budu stěžovat a že jim nic nezaplatím. Po tomto výroku nás po pár slovech propustili.

Po několika dnech jsem asi ne náhodně potkal tajemníka MNV Josefa Kohoutka, který se mě ptal, co se vlastně stalo, i když to jistě věděl. Opakoval jsem mu všechno o naší jízdě a reakci příslušníků SNB. Jeho odpověď byla jednoduchá: Franti, vykašli se na to, ono se to nějak vyřeší. Víckrát už mě nezastavili, i když se kolem střediska často pohybovali.

Po složení šterku jsem u mé vlečky zjistil mírné podhuštění, které by se při správné tonáži jen mírně projevilo. Mílovi ucházelo zadní levé kolo, proto následovala jeho demontáž. Zda se duše poškodila na přejezdu nebo byla již dříve pichlá, nedokázal nikdo rozlousknout. Vždyť škoda byla nulová. Samozřejmě, že pro šterk se ten den již nejelo. Tato spolupráce s Mílou byla naše poslední. Stali jsme se součástí kolektivu, každý odpovědný sám za sebe.

Již v úvodu popisu událostí, které měly být několik měsíců přede mnou, musím říci, že to bylo jedno z nelepších období mého života. **Byl jsem absolutně svobodným člověkem, dá se dokonce říci na druhou.** První svobodou bylo, že jsem nebyl ženatý a neměl povinnosti ženatého muže. Druhou svobodou bylo, že jsem sám rozhodoval o sobě. Matka byla schopna všechno okopat, co rostlo na našem záhumenku. Já jsem dělal veškeré chlapské práce, včetně ošetření vinohradu na Bojanovsku, což jsem mnohdy dělal již od 14 až 15 let. Tyto práce jsem za práci ani nepovažoval. Když jsem se rozhodl, že půjdu nebo pojedu s klukama do okolních vesnic na zábavu, tak se stalo. To platilo pro všechny mé aktivity, včetně fotbalu. Nikdo se neptal, cos tam dělal, kdys přišel. Mezi mnou a matkou panovala absolutní důvěra. Zrovna tak tomu bylo v práci. Když bylo třeba, tak jsem si přivstal nebo naopak dělal do noci. Chtěl jsem si vydělat peníze na další studium, ale tuto motivaci jsem pomalu a nechtěně upozadil, stala se vedlejší podmínkou.

Dobře si pamatuji, jakoby to bylo včera, když za mnou přišel přímo na středisko hlavní agronom Oldřich Drbola s požadavkem, že provedu setí vojtěšky jako podsev do ječmene. Ale uděláš si zkušební výsev! Víš, co tím myslím? Ano vím. Budeš k tomu někoho potřebovat? Ne!

Byl to jeden z mých prvních samostatných úkolů. Myslel jsem si, že rozdělování práce bude provádět přímo můj nadřízený a ne agronom. Když se to opakovalo později několikrát, připisoval jsem to místním zvyklostem. Můj otec prováděl na naší secí mašině výsev laicky, pohledem. Šel za secí mašinou, občas zvedl některý z margýrů a po několika metrech usoudil, zda přibrat nebo ubrat na dávce. I u soukromníků bylo nejlepší projet se spuštěnou secí mašinou několik metrů po uježděné polní cestě a pohledem usoudit, zda bude výsev dostatečný. Obilí vyseté na cestě se pak smetlo a hodilo zpět na pozemek.

Jestli se u pšenice nebo ječmene výsev o nějaké kilo „přepískl“, nic se nestalo, bylo to pár korun navíc. Vojtěškové semeno bylo rostlinné zlato, ekonomicky nejlukrativnější plodina, pokud se uměla optimálně pěstovat. Vojtěšky se vysévalo 15 až 20 kg na hektar. Výsev se počítal řádově na deka.

Secí stroj jsem si postavil na rovnou plochu před kancelář, hnací kolo heverem nadzvedl a zafixoval. Pod secí bodky jsem natáhl

plachtu a pak pomocí Ludolfova čísla spočítal obvod kola, kterým jsem asi 20x otočil (čím více otáček, tím je výpočet přesnější). Pak stačilo počet otáček vynásobit obvodem kola a dosažený výsledek vynásobit šířkou stroje. Dostal jsem pomyslnou zasetou plochu s osivem v plachtě. Zvážené osivo na této ploše (plachtě) jsem obyčejnou trojčlenkou převedl na plochu 1 ha. Až na třetí pokus jsem se dostal na předepsanou normu. **Z dnešního pohledu jedno-
duchost, banalita, kterou dokáží spočítat žáci základní školy.** Podle agronoma byl to první, tímto způsobem provedený pokus v našem JZD. Jsem přesvědčen, že celé vedení, kromě Oldřicha, nemělo o něm ani ponětí. Zeptat se traktoristů, co znamená číslo 3,14 by zůstalo bez odpovědi. Nasvědčovali tomu reakce ostatních traktoristů, kteří mě mohli považovat za blázna.

Ještě ten samý den, ke konci pracovní doby, za mnou přišla paní Vojtěška Pěnčíková.... Posílá mě Oldřich Drbala, že mám s tebou dělat nějakou práci, asi setí a že mně řekneš, co a jak. Řekl jsem ji opravdu, o co jde a hlavně, že začínám pracovat od šesti hodin, všechno včetně osiva mám připraveno, takže v 6,30 můžeme vyrazit... To nejde, dyť já mám doma čtyři děcka, musím jim dát snídani a vypravit do školy. Trval jsem na svém... To mám tady sedět a čekat na vás do půl osmé? Podle Oldřicha máme na zasetí necelý týden. Pokud nechcete, tak mu zavolám, ať mně pošle jinou ženskou... Počkej, nějak to udělám, asi na jeden den, pak se uvidí jestli to půjde. Ráno již o půl sedmé byla v práci. Většinou jsme končili odpoledne mezi 5 až 6 hodinou.. Secí stroj měl za botkami lávku, na které stála a pomocí otky čistila margýry, nesměla dopustit, aby se ucpal semenovod. Ale musela vypomáhat u všeho, co bylo zapotřebí. Byla velmi šikovná a již první den naznačoval pracovní shodu. Po ukončení prvního řekla, že to ještě zkusí, další dny již neříkala nic. Až se stala mojí tchyní, tak na toto období ráda vzpomínala. Za necelý týden setí si vydělala tolik, co za 14 následujících dní. Zaslouženě.

Podobná práce, jako setí zadaná Oldřichem, bylo hnojení některých porostů umělými hnojivy. Používaný stroj, někdy nazývaný rozmetadlem, nic nerozmetával, ale ze zásobníků pomocí vrtulek na hřídeli vypouštěl hnojivo na zem. Pracovalo na principu secího stroje, mělo dvě menší kola o záběru kolem pěti metrů. Oldřich měl pokusení udělat zkoušku vydatnosti jako u secího stroje, ale nakonec od tohoto záměru upustil. Nevím proč, ale asi nás tlačil čas.

Za zaznamenání stojí, jak jsem se vyžíval v okamžicích, kdy jsem mohl organizovat sám sebe. Hnojivo bylo uskladněno ve stodole Martina Kadrnky (nyní u Kulturního domu) po pravé straně vjezdu do výše asi 150 cm. Ideální výška pro házení lopatou směrem dolů. Měl jsem svoji vlečku, druhou jsem si od někoho vypůjčil a přepravil je obě ve 4 hod ráno k nakládce. Byl jsem s otcem domluven, ať kolem šesté dojde za mnou a pomůže je spojit dohromady. Obě jsem naráz převezl na Zajecka a nakonec jako poslední rozmetadlo. Touto prací jsem se bavil pouze dva dny.

Další mojí samostatnou prací bylo rozmetání dusíkatého vápna. Byla to odporná zdraví škodlivá práce, trvající necelé dva dny. Nebyla mně zadána pro nějakou výjimečnost, ale až jsem později zjistil proto, že ji všichni odmítli dělat. Prováděl jsem ji strojem neseným na hydraulice, podobal se ventilátoru se zásobníkem. Co za mnou létalo, bylo podobné černému kouři, stále se točícího kolem traktoru, jak se měnil směr větru. Neměl jsem na obličej žádné ochranné pomůcky, nikdo mně je nedal a já ani nevěděl, že bych si je měl nasadit. A byly vůbec nějaké? Po vystoupení z traktoru jsem vypadal jako horník vyfárající z dolu na povrch. K této práci jsem si opět přivstal, ještě za rosy, a pak asi týden, trpěl při sledování spálených spodních listů, právě vlivem rosy. Pak nastal restart, pšenice byla sytě zelená „rostoucí k novým výnosovým rekordům“.

Jinak jsem vykonával veškeré práce jako ostatní traktoristé. Prošel jsem celou škálou činností, dané fáze vegetačního období, bez snahy ovlivňovat nebo se vyhýbat některým nepopulárním pracem. Co jsem dostal za úkol jsem splnil, i když někdy s výhradami. Byl jsem asi na vrcholu kondičního stavu. Nebyl pro mě problém při skládání pytlů obilí dát pod každou paži padesátku a přemístit ji na vzdálenost několika metrů k uložení. I to mě uspokojovalo.

Poznámka: v roce 1963 každý člen našeho JZD odpracoval v průměru za měsíc 34,3 PJ, v roce 1964 35,6 PJ a v roce 1965 42,7. Traktorista Kadrnka se nesměle svěčuje, že vydělával po dobu několika měsíců přes 60 pracovních jednotek

Uprostřed léta 1965 jsem si zpětně, jak bylo dohodnuto, chtěl znovu podat přihlášku k obnovení studia. Nepodal, bylo by to zbytečné. Dostal jsem informaci, že přede mnou dostala přednost slečna, které v létě tragicky zahynuli oba rodiče při autonehodě, což jsem lidsky chápal. Tato okolnost mě vlastně dostala do funkce mechanizátora. Otec zemřel o rok později ve věku 53 let.

Dokončení příště.

Při této příležitosti přeji všem občanům Staroviček, především čtenářům tohoto zpravodaje, příjemné prožití svátků vánočních a splnění všech předsevzetí za pevného zdraví v nadcházejícím roce.

KaFr

Poslední sešlost v tomto roce, aneb Noc Světél

Ve státní svátek 17. listopadu jsme pokojně vyšli do ulic. S rozžehnutým světlem a úsměvem v tváři, společně se projít a rozjasnit temnotu. Nešly nás davy, ale bylo nás dost... I takto můžu začít poslední společnou akci v tomto roce v naší vesničce.

Rodiče a děti s lampiony, veselá nálada a příležitost pro procházku. Celý průvod, který mířil od hřiště, kolem parku, až k „hospodě“ a pokračoval dál, k novým domům a kolem nich zpět ke kabinám. Rodiče a jejich děti společně. Každý v průvodu myslel na to svoje, někdo si s přáteli poklábosil, jiný řešil zhaslé světýlko, nebo naháněl ty svoje ratolesti. Všichni průvod zdárně zvládli a společně vytvořili krásný světelný špalír. Počasí nám tento rok přálo, bylo bezvětří a přijatelně. Zima byla tak akorát na teplý čaj, na svařáček a občerstvení. Akci jsme si užili a poznali jsme také některé z nových sousedů, což bylo velice příjemné. Super akce pro venkovní setkání a dodání energie a dobré nálady. Táborák krásně hořel a těm co byla zima, nebo ti, kteří si chtěli užít romantiku podzimního večera se scházeli kolem a čerpali teplo z hřejivých plamenů.

Myslím si, že svátek jsme důstojně oslavili, probrali jsme spoustu aktuálních témat, prostě jsme si užívali přítomnosti. Přejeme Vám příjemně strávené zimní měsíce a na jaře, až nám bude zase svítit sluníčko, sejdem se opět na nějaké společné akci.

***Za kulturní komisi
Kateřina Pleskačová
Foto: Martin Dostoupil***

Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje

Měl jsem tu čest zúčastnit se setkání ochotnických divadelních souborů z našeho okolí, které se konalo v Boleradicích. Součástí setkání byl také seminář Mgr. Věry Colledani, koordinátorky a metodičky Regionálního pracoviště pro lidovou kulturu při Masarykově muzeu v Hodoníně. Seminář byl zaměřen na představení všech nemateriálních statků, které jsou dosud zapsány na seznamu těchto statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje. Dosud bylo na tento seznam připsáno celkem 11 tradičních lidových akcí kulturního dědictví našeho okolí.

"Nemateriálním kulturním dědictvím se rozumí zkušenosti, znázorňování, vyjádření, znalosti, dovednosti, jakož i nástroje, předměty, artefakty a kulturní prostory s nimi související, které společnost, skupiny a v některých případech též jednotlivci považují za součást svého kulturního dědictví, předávané z pokolení na pokolení, je společenskými a skupinami lidí neustále přetvářeno v závislosti na jejich prostředí, na jejich interakci s přírodou a na jejich historii, dává jim pocit identity a kontinuity, podporuje takto úctu ke kulturní rozmanitosti a lidské tvořivosti." (zdroj: www.jmk.cz/content/14230)

Takto zní definice nemateriálního statku, jak je obsažena v Úmluvě o zachování nemateriálního kulturního dědictví přijaté na Generální konferenci UNESCO v Paříži dne 17. října 2003. V tomto dokumentu byly poprvé stanoveny cíle a definovány úkoly, které by měly přispět k zajištění uchování dosud existujících projevů tradiční lidové kultury a k jejich předání budoucím generacím. Nemateriální statky zapsané do seznamu podléhají každých sedm let periodické kontrole, jejímž provedením je pověřeno Regionální pracoviště pro lidovou kulturu. Cílem této kontroly je zjistit, jestli existence nemateriálního statku není například nedostatkem pokračovatelů, jeho využíváním pro komerční účely nebo infiltrací cizorodých prvků v ohrožení, případně jestli statek v mezidobí nezanikl.

Na seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury Jihomoravského kraje jsou:

- 1) Slováký Verbuňk (2013)
- 2) Jízda králů na Slovácku (2013)
- 3) Velikonoční obchůzky z Jidáši na Bučovicu (v rámci velikonočního hrkání a klapání školní mládeže) (2015)
- 4) Technologie výroby modrotisku (2015)
- 5) Smrtnice a chození s babů (Dívčí raně jarní obchůzka na Smrtnou neděli) (2016)
- 6) Tkaní vzorovaných tkanin - činovati na Horňácku (2017)
- 7) Ochotnické divadlo v Jihomoravském kraji (2019)
- 8) Keramika - kamenina na Letovicku a Kunštátsku (2019)
- 9) Zlatá sobota - praxe v průběhu mariánské pouti v Žarošicích (2020)
- 10) Pískem vysypávané ornamenty - Šardice a Hovorany (2021)
- 11) Hroznová koza – vinařská tradice v příhraniční oblasti Znojemska (2021)

Každé z tohoto kulturního dědictví je velice významné, proto jsem se rozhodl, že Vám je budu jednotlivě a na pokračování podrobněji představovat. Můžou se tak stát pozvánkou na osobní účast některé z nich. Vždyť jsou přese všechny jen kousíček o nás! Začneme tedy postupně od první z nich:

SLOVÁCKÝ VERBUŇK

„Slováký verbuňk patří mezi mužské tance skočného charakteru. Je tancem improvizovaným a má zvláštní ráz, neboť ačkoliv se převážně tančí hromadně, každý z tanečníků přitom tančí sám za sebe s výrazem své regionální a místní příslušnosti, svého tanečního

umění a povahy. Verbuňk se tancuje na určitý okruh písní, mezi nimiž od druhé poloviny 19. století převládají tzv. písně novouherské.

Název tance je odvozen z německého slova Werbung (tj. najímání, ucházení se) a z praxe nábory do vojenské služby, prováděného u nás do roku 1781 za účasti profesionálních vojenských tanečníků, jejichž projev byl asi jedním z impulzů ke vzniku tohoto tance.

Verbuňk je v České republice rozšířen pouze na Slovácku, kde se pro něj užívají nebo užívaly i jiné názvy – cifra, cifrování, cifruňk, čardáš, čardášování, verbování, skákání, grepčení (grebčení).

Slováký verbuňk má obvykle tři části: předzpěv, při němž je pohyb tanečníka, pokud nestojí společně s ostatními ve vázaném půlkruhu, velmi individuální, dále taneční část pomalou a taneční část rychlou, která je volnou pohybovou kompozicí s osobitou atmosférou.

K předchůdcům verbuňku patří tzv. mládenecké tance, ale i jiné pohybové formy, z nichž se postupně vyvinul. Patří k nim tance do skoku, soutěživé tance o to, kdo nejvýše vyskočí, individuální projev mužů v točivých tancích, dále – a asi především – přizdobovaná (cifrovaná) chůze mužů v průvodech a při obřadních obchůzkách a snad další tance se soutěživými prvky. Dalším impulzem bylo zřejmě též rozšíření písní novouherského stylu. Etnochoreologové soudí, že se verbuňk formoval jako samostatný tanec ve druhé polovině 19. století a v průběhu 20. století se vyvinul do šesti regionálních typů.

Podle stavu současného bádání lze hovořit o šesti typech slovákého verbuňku:

1. z okolí města Strážnice
2. z okolí města Kyjova
3. hanácko-slováckém z okolí měst Hustopeče a Ždánice
4. horňáckém z okolí Velké nad Veličkou
5. uherskohradištském z okolí Uherského Hradiště a Uherského Brodu
6. podlužáckém z okolí města Břeclavi

Slováký verbuňk plní stále několik funkcí a vyznačuje se vysokou emotivností, což souvisí mimo jiné i s tím, že jde o tanec improvizovaný, a poskytuje tedy širší prostor spontaneitě. Původně se tímto tancem loučil odvedenec před odchodem do vojenské služby, kdy tanečník kompenzoval značné psychické napětí z blížící se životní změny, avšak současně dával najevo, že je této služby schopen, a snažil se působit na druhé pohlaví. V tanci tedy dominovala funkce psychologická, soutěživá a erotická. Časem jej převzali i další mužští

členové komunity, byl postupně začleňován do dalších příležitostí lidového života a tím nabýval nových funkcí. Zvláště důležitou se stala funkce obřadní, k níž se brzy přičlenila funkce reprezentační, dále vyjádření povahy, okamžitého duševního i fyzického stavu tanečníka, a posléze jeho identifikace s obcí či skupinou komunity. V současnosti se dále rozvíjí funkce obřadní, neboť verbuňk je součástí slavnostních průvodů a celého komplexu hodových zvyků, kdy se uplatňuje nejvíce. Tančí se v průvodu domácí chasy po obci, při vítání stárka před jeho domem, na zahájení a ukončení taneční zábavy, každá skupina přespolních chlapců je po příchodu uctěna tím, že dostane možnost, aby si verbuňk před všemi přítomnými zatančila. Zachována zůstává rovněž jeho funkce soutěživá, jelikož tanečníci porovnávají své výkony mezi sebou. Nově získává funkci znakovosti – projev příslušnosti k té části mládeže, která projevuje kladný aktivní vztah k dědictví tradiční lidové kultury.

Pro dokonalé provedení verbuňku je nutné, aby interpret ovládal několik dovedností. První z nich je zpěv a dále je nutné zvládat a správně využívat dialekt. U dobrého tanečníka se rovněž předpokládá dobrá znalost repertoáru písní, tedy textů i melodií, které při tanci užívají. Z hlediska pohybového je důležitá náročnost, množství, pestrost, návaznost a úroveň provedení tanečních prvků a figur. Tanečník musí rovněž zvládnout prostorové uspořádání, kompozici a gradaci tance. Slovácký verbuňk je jedinečným projevem lidské kreativity právě tím, že na poměrně malém území, které Slovácko v rámci Moravy zabírá, a za použití shodných tanečních motivů (výskoků, přeskoků, odskoků, přiklepů, srážení pat, podupů, potlesků, dřepů, přednožování, zanožování atd.), avšak jiným způsobem provedených a s jinou intenzitou, četností výskytu, vedením nohou, někdy i rukou, a držením těla při tanci se vyhranil, jak bylo

uvedeno výše, v šest svébytných regionálních typů. Specifičnost verbuňku spočívá v jeho komplexnosti a každé taneční provedení je vlastně jedinečným výkonem. Sami tanečníci i diváci vnímají verbuňk značně emotivně a stejně jako v minulosti i dnes si cení vynikajících tanečníků verbuňku – verbůřů.

Již v prvním ročníku strážnických slavností začaly soutěže ve verbuňku, po několika letech však zanikly a k jejich obnovení došlo od roku 1986. Soutěž o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku začíná regionálními koly, její finále pak probíhá jako pořad v rámci Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici. O tuto soutěž je velký zájem i mezi návštěvníky festivalu, proto pro ně byla vytvořena anketa diváka.

Zápis slováckého verbuňku na seznam Mistrovských děl ústního a nemateriálního dědictví lidstva je pro Českou republiku mimořádnou událostí. Přináší s sebou ovšem i řadu opatření a povinností, ke kterým se náš stát zavázal v akčním plánu, jehož sestavení bylo nedílnou součástí nominace. Přesvědčit se o tom můžete v archivu Národního ústavu lidové kultury, kde jsou dvě sady kopií dokumentů předložených v Paříži (jedna v anglickém jazyce a druhá v jazyce českém) uloženy. Zmíněný akční plán by měl zabezpečit uchování slováckého verbuňku dalším generacím. Pokud se to podaří, budou snahy UNESCO, Ministerstva kultury, Národního ústavu lidové kultury i všech, kteří se na přípravě nominace jakýmkoliv způsobem podíleli, naplněny.“

(zdroj: <https://www.nulk.cz/2017/01/22/slovacky-verbunk>)
(TD)

Jedna pamětnická...

Tuto fotografii jsem získal nedávno. Věnovala mě ji paní Blažena Haluzová, za což jí upřímně děkuji.

Obrázek je z roku 1961 a zachycuje **vítězné družstvo žen ze Staroviček**, při krajské soutěži požárních družstev v Brně – Líšni.

Zleva stojí: Jarmila Mazůrková (Hověžáková), Růžena Otčenášková (Brabcová), s pohárem pro vítěze je Jarmila Klecandrová (Kostrhounová), muž v uniformě je z okresu, Vlasta Malinková (Šebestová), Jaroslav Potůček, Božena Matyášová (Hádlíková), **dole:** Blažena Kratochvílová (Haluzová), Jindřiška Babáková (Myšková) a Anička Kadrnková (Úlehlová).

Zdeněk Trněný

Svět se mění a my s ním

Uplynulo již více než 30 let od politické změny v naší zemi a při této příležitosti je velice zajímavé nahlédnout na stránky Českého statistického úřadu a porovnat údaje současného stavu se situací nedávno minulou.

Obyvatelstvo

V roce 1989 žilo v ČR* celkem 10 362 tisíc obyvatel (5036 tisíc mužů a 5326 tisíc žen). O tři dekády později, v roce 2020 lze pozorovat mírný nárůst obyvatel. V ČR žilo loni 5275 tisíc mužů a 5427 tisíc žen – celkem 10 702 tisíc obyvatel.

Svateb bylo před třiceti léty více a mladí se „brali“ dříve. V roce 1989 to bylo 7,8 sňatků v přepočtu na 1000 obyvatel, v roce 2020 to bylo pouhých 4,2 sňatků. Průměrný věk ženicha byl 24,6 roku a nevěsty 21,8 roku – oproti r. 2020, kdy se muži ženili průměrně ve věku 32,6 a dívky se vdávaly ve věku 30,4 roku. Rozvodů je nyní méně. Průměrná doba trvání manželství dosáhla v roce 2019 celkem 13,5 roku, v roce 1989 to bylo 10,3 roku.

Děti, si v současnosti rodiče pořízují ve výrazně pozdějším věku. Před třemi dekádami bylo matkám prvorodičkám v průměru 22,5 roku, v současnosti je to 28,5 roku. Téměř polovina dětí přichází na svět mimo manželství. Před třiceti lety to bylo jen přibližně 8%.

Zajímavé je porovnání možnosti dožití. Například padesátiletý muž v roce 1960, měl naději na dožití dalších 23,2 roku. V roce 1989 to bylo 22,1 a v roce 2019 to bylo 28,4 roku. Tyto údaje dosti výmluvně vypovídají např. o životní úrovni, zdravotní péči či životním stylu obyvatelstva. Po celé období tzv. socialismu je vidět stagnace, teprve po roce 1989 se kvalita života výrazně zlepšila a možnost dožití se zvýšila o pět let. U žen je statistika podobná jako u mužů. Padesátiletá žena v roce 1960 měla naději na dožití dalších 26,9 let, v roce 1989 – 27,7 let a v roce 2019 – 33,3 let.

V roce 1990 dosáhlo 33% obyvatelstva pouze na základní vzdělání. Na vysokých školách se tehdy vzdělávalo přibližně 7,2% studentů, což představovalo 113 tisíc žáků. Nyní studuje na českých vysokých školách 300 tisíc studentů.

Průměrná hrubá mzda činila ke konci loňského roku 35 611,- Kč, průměrný důchod činil ke stejnému datu 14 397,- Kč (v roce 1989 to bylo 1496,- Kčs). V konkrétních případech je praxe u mzdy i penze podobná – 2/3 osob na průměr nedosáhnou, 1/3 osob pobírá průměr a nebo částku vyšší. V současnosti pobírá penzi více než 2,4 milionu osob.

...a několik statistických dat ze Staroviček

Ke konci roku 1989 žilo ve Starovičkách celkem 717 obyvatel. Z katastrálního území obce o celkové rozloze 858 ha zaujímal intravilán (zastavěná část) plochu 34,5 ha a průmyslová zóna 6,4 ha.

V roce 2010 zde žilo celkem 743 obyvatel (376 mužů a 367 žen) a v současnosti bydlí ve Starovičkách 870 obyvatel – 453 mužů a 417 žen.

Díky masivní výstavbě v obci se změnil i poměr rozlohy zastavěné části obce k celkové rozloze. Aktuálně zabírá intravilán rozlohu 45,8 ha a průmyslová zóna se rozšířila na současných 10,4 ha.

**pokud je v textu označení „ČR“, vztahující se k datu před vznikem ČR, je míněna poměrná česká část tehdejšího Československa bez dnešní SR.*

**Za použití dat CSU a Obce Starovičky
Zdeněk Trněný**

NA PLKU s Lenkou Krůzovou

Ahoj Leni, divadelní pohádka dva tovaryši, které ses ujala, nebyla tvoje prvotina. Přibliž nám, jak to vše začalo.

Toto „velké“ divadlo ale první bylo. Vzniklo na popud dětí. S dospělými Kadety několikrát hrály tzv. křoví. Nechtěly jim už jen, jak se říká „přicmrndávat“, ale chtěly divadlo větší, svoje. Našla jsem vhodný scénář a tento jejich sen jsem jim pomohla zrealizovat. Ale úplný začátek byl asi před cca 6 - 7 lety. Chtěla jsem oživit atmosféru vánoční bohoslužby, aby byla slavnostnější, nějak ji ozvláštnit a potěšit tím druhé. Moje děti už byly větší, tak jsme s jejich kamarády nacvičili první scénku, se kterou jsme v kostele vystoupili. Další rok pak zase s jinou a tak se to opakovalo. V roce 2019 jsme byli osloveni, abychom se scénkou V Betlémě není místo obohatili Vánoční koncert v kulturním domě. Děti to bavilo a tak se jim to zalíbilo, že se dožadovaly divadla svého vlastního, a tak vznikli Dva tovaryši.

Děti si tě oblíbily. Oslovují tě teto Lenko. Můžeš posoudit jak je to baví?

Těžko říct, ale dle jejich reakcí si myslím, že ano. Na zkoušce například samy chtěly po dvou opakováních sjet celé představení ještě jednou. Dokonce někdo z nich asi v polovině zkoušky prohlásil: „co budeme nacvičovat příště?“. Takže soudím, že baví. Navíc mě po tomto divadle oslovily další děti, že by si také chtěly zahrát.

Plánujete něco dalšího?

Elán by byl, ale doba nám to momentálně nedovoluje. Něco namyšlené mám. Našla jsem další scénář od Lumíra Kubátka, který napsal Dva Tvaryše. Chtělo by to však zase trošičku něco jiného. Je totiž těžké najít vhodný scénář, aby vyhovoval jak na počet dětí, tak na délku představení, popřípadě na vhodnou scénou, která by šla zrealizovat apod. Pokud někdo něco máte, nebo víte kam se obrátit, budu za vaše tipy ráda.

Vím, že s dětmi nenacvičujete jen divadlo. Co jiného pro ně děláš?

Organizujeme pro ně aktivity na faře. Jedenkrát za měsíc se v našem kostele konají dětské mše. Panu děkanovi k tomu chystáme věci, které jsou potřeba. Na to pak v červnu na faře navazuje ukončení školního roku, kde s dětmi vyhodnotíme jejich celoroční snažení. Uzpůsobujeme to zábavnou formou - např. hledáním pokladu zakončené táborem. Loni jsme k tomu přidali akci Spaní na faře. Děti se zapojují do různého tvoření, soutěží, učíme se písničky apod. Připravili jsme jim i stezku odvahy. Nakonec na faře jednu noc společně přespíme. Tato akce je zakončena nedělní mší, kde děti lidem rozdají nějaký výtvar, např. malovaný kamínek, zápich do květináče apod., který jsme předchozí den vyrobili. Záměrně jsou dětem obdarováni lidé, kteří nejsou jejich blízcí. Cílem tohoto snažení je děti socializovat. Aby se naučily vzájemně respektovat a vnímat jeden druhého. Aby pochopily, že je možné jen maličkostí udělat velkou radost někomu jinému. Dále dětem připravujeme během roku zpestření při různých příležitostech - např. v období adventu, velikonoc, na hody apod.

Tvoje děti Vítek a Martin se věnují sportu. Co přesně dělají a jaké mají výsledky?

Vítek chodí od školky do atletiky. Nejvíce mu asi vyhovuje běh na kratší vzdálenost a také skok do dálky. Martínek se pak po vzoru svého velkého bratra také začal sportu věnovat. Baví je to moc a vyhráli už několik medailí, takže slaví úspěchy.

Chodí i do nějakých jiných kroužků? Na co mají talent?

Víta je sportovec každým coulem. Je hodně houževnatý, což je pro sport důležité. Navíc se zbláznil do Rubikovi kostky. Marťa - ten rád tancuje. Je navíc hudebně nadaný. Hraje na flétnu a momentálně ho nadchly klávesy.

Jak vše zvládáš časově? Baví tě to?

Já ti ani nevím. Je to náročné, ale nejsem na to sama. Vlastně všechno děláme s manželem dohromady. Nejenom to co se týče našich dětí, ale i ostatních aktivit. Pomáhají i rodiče. Víta chodí do atletiky třikrát týdně, ale už je soběstačnější. Martinka pak vozíme dvakrát týdně. Někdy je to dost napjaté tím, když se k tomu ještě přidají závody. Ale baví nás to a máme z dětí radost, když mají radost ony. No a pokud je to možné, proč jim v tom bránit.

Co se ti líbí na/ve Starovičkách?

Líbí se mi, že jsme malá vesnice. Jsem patriot. Narodila jsem se zde, také moji rodiče. Bydlíme na místě, kde dříve vyrůstal můj tatínek. Jsem zde hluboce zasazená. Nedokážu si představit život někde jinde.

Co se ti tu naopak nelíbí?

Vše ke všemu patří, jsem tu spokojená. Nějaké drobnosti by se asi našly, ale nestojí to za řeč. Byla bych však ráda, kdybychom zůstali vesnicí jakou jsme.

Co bys vzkázala lidem, kteří si tuto obec vybrali ke svému životu?

Aby tu byli spokojení.

(TD)

DVA TOVARYŠI

Tak jsme se konečně dočkali. Touto větou musím začít článek o divadelním představení Dva tovaryši, které sehrály místní děti. Jak jistě všichni dobře víte, ve Starovičkách již přes dvacet let aktivně působí ochotnický divadelní spolek Kadet. Některé děti byly přizvány do jejich her, kde si mohly zahrát nějaké to „křoví“. Toto jich nadchlo natolik až začaly žadonit, že by si také chtěly zahrát svoje velké divadlo a ne jenom pořad „přicmrndávat“ Kadetům. Většina z nich již sice sehrála několik vánočním miniscének, ale nikdy ne opravdové velké divadlo.

A já jsem jim ten sen chtěla splnit. Rozdala jsem scénáře a na jaře roku 2020 jsme začali zkoušet. Měli jsme asi dvě zkoušky a svět se prakticky zastavil a s ním i náš sen o divadle. Děti ale chuť a elán nepřesl, proto jsme se letos v říjnu pustili do zkoušek a děti se tak mohly o listopadovém víkendu postavit se svojí velkou premiérou před, jak v sobotu tak v neděli, zaplněný sál. Pohádka se jim vydařila, za což si zasloužily potlesk ve stoje.

Svoji premiéru mělo také ozvučení, které pořídil obecní úřad a namontoval pan Miroslav Brůček. Velmi jsme to ocenili zejména při této hře s dětskými herci. Jejich hlasy nejsou tak výrazné a některé i dosti slabé. Rorůmět bylo všem moc hezky a tak se i ozvučení představilo v plné parádě. Mockrát děkujeme!!!

Za maximální podporu děkuji místnímu obecnímu úřadu, divadelnímu spolku Kadet za pomoc s čímkoli bylo potřeba – šití některých kostýmů, stavbou scény... Děkuji Tomášovi Dolákovi a svému manželovi, kteří zajišťovali technické zázemí. Zvláštní dík bych ráda vyjádřila především rodičům dětí-herců. Opravdu moc si vážím jejich podpory a ochoty pomoci s čím bylo třeba. Ať už to byla příprava kostýmů, stavba scény, nápověda při zkouškách, příprava pohoštění... Nerada bych na někoho a na něco zapomněla, ale ještě jednou vám za všechno mockrát děkuji. Díky patří také Vám všem, kteří jste přišli děti podpořit svou účastí. Doufám, že nelitujete a že Vám ať už pohádkový příběh či děti samotné zpříjemnily podzimní odpoledne.

Lenka Krůzová

OSOBY A OBSAZENÍ:

Jožin (chudý tovaryš).....Šimon Vácha
Vincek (chamtivý tovaryš).....Vít'a Krůza
čarodějnice Dora.....Karolína Tihlářová
čarodějnice Běla.....Klára Majerová
čert Eman.....Vojta Havlík
čert Bonifác.....Adam Horčíčka
čert Kolohnát.....Martin Krůza
královna.....Eliška Brůčková
princezna.....Tereška Luňáčková

DIVADELNÍ SPOLEK KADET PŘEJE VÁM VŠEM RADOSTNÉ A KLIDNÉ VÁNOCE, DO NOVÉHO ROKU 2022 PŘEDEVŠÍM PEVNÉ ZDRAVÍ A OSOBNÍ SPOKOJENOST.

PRIESSNITZ LÁZNĚ JESENÍK

Lidé a zvířata společně vodu pili,
člověk však přestal, nepoznal její účinky,
proto pak stonal, zvířata však pili,
až Priessnitz objevil léčebné účinky.

Moje – Lázeňská anabáze,
kterou jsem zveršovala mi pomohla překonat všechna úskalí spojená nejen s léčbou, ubytováním, spolubydlícími a vůbec se vším, co nás v lázních může potkat.

LÁZNĚ

Na recepci muž tam sedí,
a na lidi hezky hledí,
ochota je jeho klad,
snad ho má i někdo rád.

Personál a uklízečky,
je to prostě bezva tým,
takových by třeba bylo,
rozplynou se jako dým.

Strážný ve své kajutě,

vypadá tam nadutě,
stačí však jen jeden fór,
a už je prý zase vzor.

Na vtípy jsem kabrhák,
i když nejsem jak brňák,
u Ježibaby v cukrárně,
nemá s vtípy nikdo na mně.

Je tam parta vtípalů,
vyhlásili mě válku,
tahám fóry z rukávu,
a je pošlu na trávu.

Ta paní doktorka,
na svém je místě,
bude tu napořád,
a to já vím jistě.

I ten pan ředitel,
jestli je skvělý,

přijme i nabídku,
na snížení ceny.

Přijme-li nabídku,
na snížení ceny,
bude to úleva,
nastanou změny.

Můj syn je docentem,
času má málo,
do zimy času dost,
za pokus to stálo.

Zaměří budovy,
přístroj má na to,
efekt se dostaví,
úspora – za to.

**Pokračování příště
Bronislava
Kalousková**

SPORT - Atletika

(PŘEVZATO Z HUSTOPEČSKÝCH LISTŮ – listopad 2021)

Mladší žáci mistry Moravy a Slezska

Velkého úspěchu dosáhlo družstvo mladších žáků okresního výběru, ve kterém je i sedm chlapců z Hustopečí, když suverénně zvítězili na Mistrovství Moravy a Slezska své věkové kategorie. „Pro mladší žáky je to nejvyšší možná soutěž, protože Mistrovství České republiky se koná až od kategorie staršího žactva,“ vysvětluje trenér Petr Pláteník. „Klukům se dařilo ve všech disciplínách bodovat a jejich prvenství bylo zcela přesvědčivé. Musím je za celou sezónu pochválit, protože podobných úspěchů se nedosahuje snadno a už vůbec ne často,“ dodal Pláteník. V Šumperku, kde se mistrovství konalo, se z našich závodníků představili: **Vít Krůza (Starovičky)**, Ondřej Stejskal, Max Blinka, Matouš Jandek, Jan Tančinec, Petr Lang, a Zbyněk Hužsár.

Z. Háder

Foto: Družstvo mladších žáků vybojovalo titul mistrů Moravy a Slezska. Na fotce s trenérem Petrem Pláteníkem.

Hustopečští zvítězili v Zajícově lize

Po pětileté pauze se znovu na nejvyšším stupínku Zajícovy ligy objevilo jméno hustopečského **atletického oddílu TJ Agrotec Hustopeče**. Do této populární série atletických závodů se započítávají výsledky pěti závodů v kategoriích mladších i starších přípravků a mladšího a staršího žactva. V příštím roce se jeden z těchto závodů uskuteční i na novém stadionu v Hustopečích.

„Tuto soutěž jsme vyhráli už počtvrté v její historii“, svěčila se trenérka přípravků hustopečských atletů Michaela Houdková. „V minulých letech jsme měli trochu jiné priority, ale letos jsme se chtěli znovu i v této soutěži vrátit na medailové příčky. A podařilo se nám dostat na tu nejvyšší. Chtěla bych pochválit všechny, kteří s námi jezdili na závody. A to nejen atleti, ale i jejich rodiče,“ dodala Houdková. Výborný výkon celého družstva podtrhli i výsledky jednotlivců. Hned ve čtyřech z osmi kategorií vyhráli hustopečští atleti. **Zlaté poháry za celkové vítězství v sezóně získali: Vít a Martin Krůzovi, Nikola Sedřová (všichni ze Staroviček)** a Lea Fraňková, stříbrný pohár si domů odvezla Barbora Knapková a bronzový pohár za třetí místo pak Anežka Fojtíková, Josef Fojtík a Miroslava Jankechová. Pochvalu si ale zaslouží celé družstvo hustopečských atletů. Pozn.: Do tohoto zlatého družstva ze Staroviček patří také atletky **Bára Kapustová a Vendula Sedřová**

Z. Háder

V naší malé vesnici jak je vidět, máme úspěšné atlety. Nejen atleti. Určitě je mezi dětmi a mládeží velký počet úspěšných sportovců, o nichž tak, jako o těchto atletech se téměř nic neví. Bylo by dobré věnovat jim stránku v našem zpravodaji. Je přece úžasné, když v

této elektronické době jsou děti a jejich rodiče, kteří neúnavně dojíždí na tréninky na úkor svého volna a nesedí jenom u počítače anebo s mobilem v ruce. A nemusí být jenom vítězové. K tomu nemá každé tělo dispozice. Je však důležité, že i méně úspěšní přiloží své polínko pro úspěch svého družstva a neodradí je, že nevíteží, ale stávají se nenahraditelným článkem v soukolí svého kolektivu. Co si budeme namalovat. Pro děti je přece nejdůležitější pohyb a čas strávený se sobě rovnými, i když každý sport je pořádná makačka. Nemám pravdu, vy naši sportovci?

A. Haluzová

Foto: Poslední závod Zajícovy ligy se uskutečnil v Moravském Krumlově, pak mohli hustopečští atleti zvednout nad hlavu (na snímku drží pohár Vít Krůza) zlatý pohár pro vítěze celé soutěže. Na fotce část družstva s trenérkami Michaelou Houdkovou a Lucií Krejčířikovou.

FOTBAL

TJ STAROVIČKY / V. PAVLOVICE B

III. třída muži, sk. B

Tabulka – podzim 2021

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Drnholec	10	8	2	0	31:6	26
2	V. Pavlovice B/Starovičky	10	7	1	2	51:13	22
3	Mikulov	10	7	1	2	29:10	22
4	Popice	10	6	1	3	29:21	19
5	Sedlec	10	6	1	3	17:18	19
6	Strachotín	10	3	2	5	14:17	11
7	Pohořelice B/Cvrčovice	10	3	2	5	19:27	11
8	Velký Dvůr	10	3	1	6	15:29	10
9	Starovice	10	2	1	7	21:36	7
10	Ivaň B	10	2	0	8	11:34	6
11	Novosedly B	10	2	0	8	13:39	6

Starovičky v zimě

Foto: Martin Dostoupil

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ - PROSINEC 2021 / ČÍSLO 91. Vydavatel: Obec Starovičky, Starovičky 43, PSČ 691 68. Web. stránky: www.starovicky.cz

Zaevidováno pod ev. č.: MKČR E 20321. E-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz. Náklad 380 ks, výtisk je neprodejný. Za podepsané příspěvky odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit a jazykově upravit, obdržené materiály neuveřejnit, důvody neuveřejnění nesdělovat. Termín další uzávěrky je **10. 2. 2022**. Příspěvky zasílejte na e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz nebo do kanceláře OÚ Starovičky.

Redakce: Iva Horáková (IH), Hana Kapustová (HK). Grafická úprava: Vlastimil Ovisek. Tisk: Tiskárna Brázda, www.tiskarnabrazda.cz.

Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbala (VD), Mgr. Dana Walterová (Wal), Petra Novotná (Nov), Mgr. Ivana Bajková (Baj), Dominika Francová (Fra), Hana Harthová (HaHa), Tomáš Dolák (TD), Ing. František Kadrnka (Kafr) a další podepsaní autoři příspěvků.